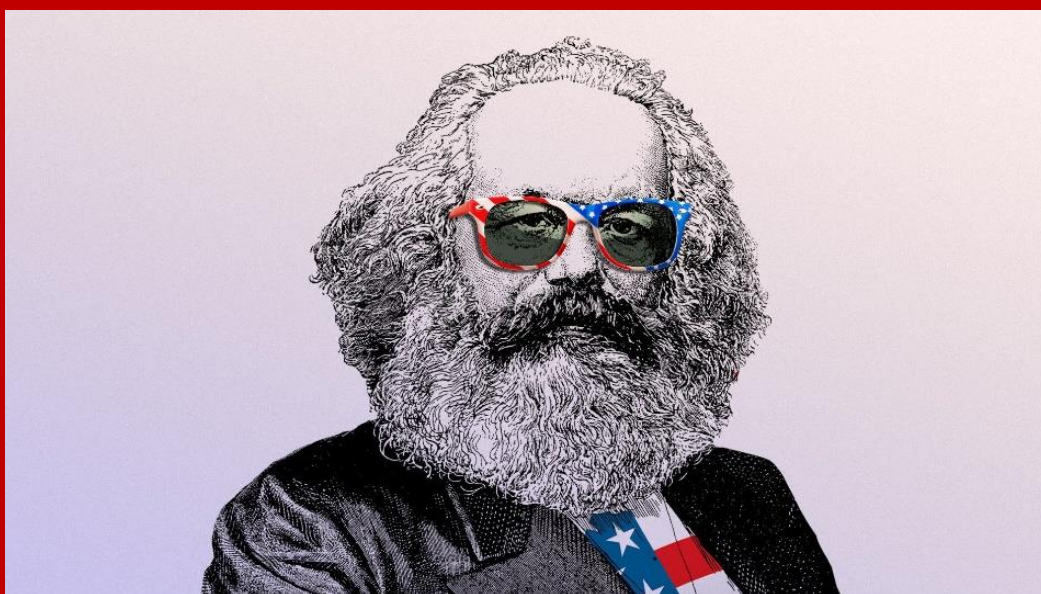

ΘΕΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

σε αναζήτηση προγράμματος για την
παγκόσμια Αριστερα

ΜΙΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

29 Αυγούστου 2024

Απο τον Καπιταλισμο στον Σοσιαλισμο

σε αναζήτηση προγράμματος
για την παγκόσμια Αριστερα

Μια παρουσίαση του **Θέμου Δημητρίου**
Για **Το Καφενείο της Πέμπτης**
Την Πέμπτη, 29 Αυγούστου 2024, 7:30μμ
Γραφεία της Σοσιαλιστικής Εκφρασης
Ρήγα Φεραίου 25^Α, 1087 Λευκωσία

Και διαδικτυακα
μέσω ZOOM και ΦΒ

ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	4
Τι είναι Σοσιαλισμός; Πως μεταβαίνουμε απο τον Καπιταλισμο στον Σοσιαλισμό;	5
ΘΕΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ	7
Η Εισβολη στην Ουκρανία	7
Δημοκρατία και Νεοναζισμος	8
Δημοκρατικοι Δικτάτορες και Ακροδεξια	9
ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΕΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΕΣ.....	9
Η απληστία και η εξουσία των μονοπωλίων	10
Η ΑΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ	11
ΚΛΑΣΣΙΚΟΙ ΣΤΟΧΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥΣ	11
ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΑΧΝΟΦΕΓΓΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ.....	13
Μια πραγματικότητα συμβατη με την Σοσιαλιστικη Κοινωνία	13
Κρίσιμη η ιδιοκτησία των μέσων παραγωγης	14
Καπιταλιστικα και Σοσιαλιστικα Εργαλεία και Μέθοδες	14
ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ	15
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.....	16
ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ;	17
Η άνοδος επαναστατικων κινημάτων	18
Αντεπαναστατικα κινήματα και Ακροδεξια	20
Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ.....	20
ΜΟΝΟΠΩΛΙΑ.....	21
Απαλλοτριωση των Μονοπωλίων	22
ΜΙΚΤΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ.....	23
ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ.....	23
Η Ρωσία	24
Η Κίνα	25
Η τύχη της επανάστασης θα κριθει στη Δύση	25
ΤΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙ	25
Η Σημασία της Ιστορικης Εμπειρίας	26
Η Εμπειρία της Ρωσικης Επανάστασης	26
Αυτοκριτικη Ανάλυση	27
Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ.....	28

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

Το Καφενείο της Πέμπτης, 29 Αυγούστου 2024

Η παρουσίαση έγινε σε επανάληψη της παρουσίασης στο Καφενείο της Πέμπτης που έγινε στις 24 του Φεβράρη 2022, ελαφρα τροποποιημένη για επικαιροποίηση και σαφήνεια. Μπορείτε να βρείτε την παρουσίαση στο YouTube στον σύνδεσμο:

<https://youtu.be/k96WEalgfZY>

και την προηγούμενη παρουσίαση στο Facebook στον σύνδεσμο:

<https://www.facebook.com/socialistiki.ekfrasi.cy/videos/506024884240507>

Η αρχική μορφή παρουσιάστηκε σε διαδικτυακή συζήτηση του The Socialist Network (TSN) στην Αγγλική γλώσσα τον Δεκέμβριο του 2021 με τίτλο Perspectives of Revolution. Τη συζήτηση μπορείτε να τη βρείτε στον σύνδεσμο:

<https://www.dropbox.com/scl/fi/j9vdda0a531efn9trim54/Perspectives-for-Revolution.mp4?rlkey=20fpogehqyfdh6igwgd9oexyw&st=dp4af03i&dl=0>

Παρουσιάστηκε επίσης, ελαφρα τροποποιημένη, στις 10 Ιουλίου 2022, σε διαδικτυακή συζήτηση του Workers' International Network (WIN), επίσης στην Αγγλική γλώσσα, με τον τίτλο Imperialism in the 21st Century. Τη συζήτηση μπορείτε να τη βρείτε στο YouTube στους συνδέσμους:

<https://www.youtube.com/watch?v=INEnJX7smyw&t=0>

<https://www.youtube.com/watch?v=hPAA6voCuLo>

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τι είναι Σοσιαλισμός; Πως μεταβαίνουμε απο τον Καπιταλισμο στον Σοσιαλισμό;

Αυτα τα ερωτήματα υπήρξαν στο επίκεντρο της συζήτησης για την αναζήτηση μιας καλύτερης κοινωνίας, μιας κοινωνίας δικαιοσύνης και ισότητας. Τις περισσότερες φορές οι απαντήσεις καταλήγουν να είναι αφελείς και απλοϊκές, μεταφράζονται σε ευχολόγια και ονειροπολήματα που δεν βοηθούν στην κατανόηση του προβλήματος ή τον προγραμματισμο της δουλειας της αριστερας.

Διάφοροι στοχαστες της Αριστερας, και όχι μόνο της Αριστερας, προσπάθησαν να διατυπώσουν κάποιες αρχες για την κατανόηση του προβλήματος:

Κανένα κοινωνικο σύστημα δεν εξαφανίζεται πριν όλες οι παραγωγικες δυνάμεις που χωρουν σ' αυτο αναπτυχθουν· Και νέες, ανώτερες σχέσεις παραγωγης δεν εμφανίζονται πριν οι υλικες συνθήκες για την ύπαρξή-τους ωριμάσουν στη μήτρα της παλιας κοινωνίας.

Καρλ Μαρξ, 1859

Το μονοπώλιο που βλαστάνει στο χώμα του ελεύθερου ανταγωνισμού, και αναπτύσσεται ακριβως απο τον ελεύθερο ανταγωνισμό, είναι η μετάβαση απο το καπιταλιστικο σύστημα σε μια ανώτερη κοινωνικο-οικονομικη τάξη.

Λένιν, 1917

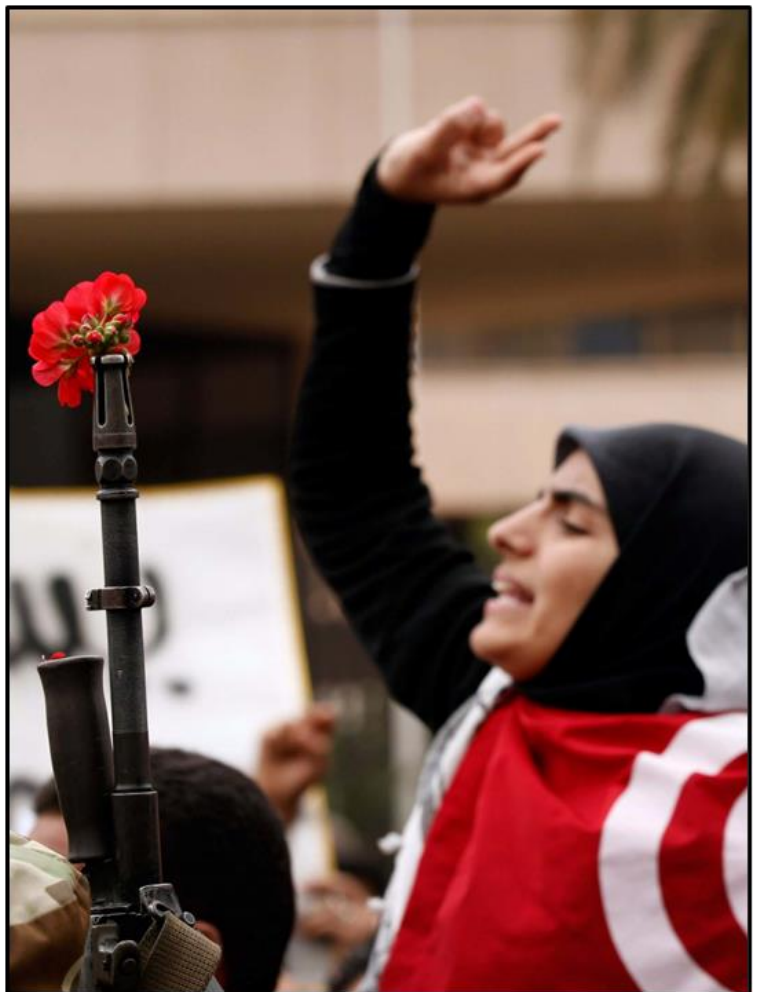
Οι οικονομολόγοι βάζουν στον εαυτό-τους πολυ εύκολα και πολυ άχρηστα καθήκοντα αν σε θυελλώδεις εποχες το μόνο που μπορούν να μας πουν είναι ότι όταν περάσει η θύελλα ο ωκεανος θα είναι και πάλι επίπεδος.

Τζων Μείναρντ Κέυνς, 1923

Ο κομμουνισμος πρέπει να θεωρείται, χωρις προσωπικες, πολιτικες ή θρησκευτικες προκαταλήψεις, ως σχέδιο διανομης όπως κάθε άλλο. Ήταν το σχέδιο των αποστολών και ασκείται καθολικα στην οικογένεια. Είναι απαραίτητο στις σύγχρονες πόλεις.

Τζωρτζ Μπέρναρντ Σω, 1928

Επιστρέφοντας στα βασικα, ο Θέμος Δημητρίου, σε μια επανάληψη προηγούμενης παρουσιάσής-του, θα προσπαθήσει να περιγράψει το υπόβαθρο στο οποίο μπορεί η Αριστερα να

αγωνιστεί για τον Σοσιαλισμό. Ένα Σοσιαλισμό που δεν μπορεί να γίνει πραγματικότητα αν δεν προσεγγιστεί σε παγκόσμια βάση.

ΘΕΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Η παρουσίαση απόψε έχει μια ιστορία: είχε γραφτεί πριν την εισβολή της Ουκρανίας, τουλάχιστο ο βασικός της πυρήνας, αλλά τα γεγονότα όπως εξελίχτηκαν στην Ουκρανία και αλλού είναι μέσα στο ίδιο πνεύμα.

Το ερώτημα πώς μεταβαίνουμε από τον Καπιταλισμό στον Σοσιαλισμό ήταν το παραδοσιακό ερώτημα όλων-μας, βρήκαμε απαντήσεις, κάποτε εύκολα κάποτε δύσκολα, αλλά νομίζω ότι ποτέ δεν βρήκαμε τις πρακτικές απαντήσεις που να μπορούν να μας οδηγήσουν πουθενά.

Θεωρώ ότι το σημαντικότερο που μας έλειπε από αυτή την συζήτηση ήταν να καταλάβουμε τις πραγματικές συνθήκες μέσα στις οποίες ζούμε.

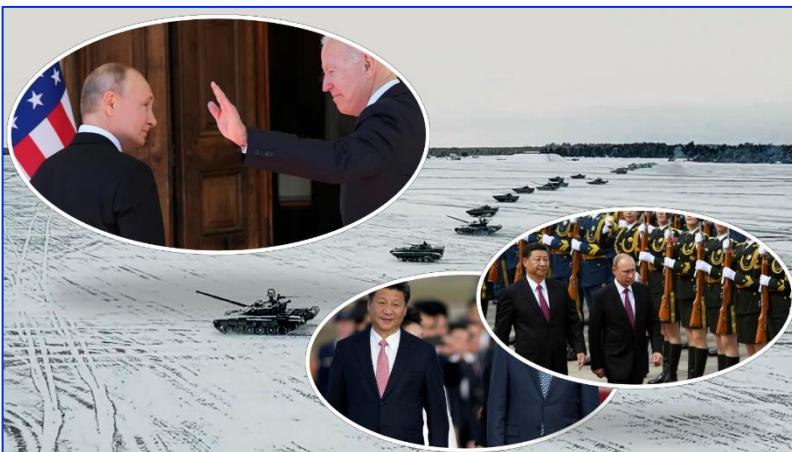
Η Εισβολή στην Ουκρανία

Είχαμε την εισβολή στην Ουκρανία. Μπορεί να την δει κανείς με δυο τρόπους. Το συνηθισμένο αφήγημα το οποίο ακούει κανείς από τα ΜΜΕ, είναι ότι η μεγάλη χώρα της Ρωσίας η οποία επιτίθεται και καταλαμβάνει μια αδύνατη χώρα στα σύνορα της και προσπαθεί να την κατακτήσει.

Η δική μου αντίληψη είναι ότι ουσιαστικά η Ουκρανία είναι το πεδίο σύγκρουσης ανάμεσα στην Αμερική και την Ρωσία ή τον Δυτικό κόσμο και τη Ρωσία για διάφορους λόγους, για τους οποίους θα μιλήσουμε μετά.

Πίσω από αυτή σύγκρουση υπάρχει και η σχέση της Αμερικής με την Κίνα. Αυτή είναι η αντιπαράθεση που υπάρχει ουσιαστικά και θεωρώ πως πολύ πιο σημαντική από την αντιπαράθεση μεταξύ Αμερικής και Ρωσίας πάνω στον οικονομικό τομέα τουλάχιστον.

Η Ρωσία μέσα αυτές τις καταστάσεις προσπαθεί να δημιουργήσει συμμαχίες με την Κίνα. Αυτό το τρίγωνο είναι σημαντικό, είναι ένα τρίγωνο σύγκρουσης μεγαθηρίων.

Αν δούμε το χάρτη της σύγκρουσης στην Ουκρανία, σε μεγεθυμένη κατάσταση, κύρια εικόνα είναι η Ουκρανία. Η Ρωσία περιτριγυρίζει την Ουκρανία και επιτίθεται για να την καταλάβει.

Αν δούμε λίγο πιο μακροσκοπικά το θέμα, θα δούμε ότι γύρω από αυτή την σύγκρουση υπάρχει η περικύκλωση της Κίνας και της Ρωσίας από την Αμερική, το ΝΑΤΟ και τον Δυτικό καπιταλισμό γενικά. Είναι αυτό το υπόβαθρο πάνω στο οποίο εξελίσσονται συγκρούσεις όπως αυτή της Ουκρανίας.

Δεν θα μιλήσω για το θέμα της συζητούμενης διαφθοράς στην Αμερική σε σχέση με την Ουκρανία, στην οποία εμπλέκεται και η Κύπρος. Η βασική Ουκρανική εταιρεία ενέργειας Burisma είχε στο Διοικητικό-της Συμβούλιο για κάποια περίοδο και τον γιο του Μπάιντεν, Χάντερ Μπάιντεν, αλλά και τον Ντέβον Αρτσερ, σύνεταίρο του γιου του Τζων Κέρι, Υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ.

Αν θυμάστε το 2014 ήρθε στη Κύπρο ο Μπάιντεν για να λύσει το κυπριακό. Αυτό αμφισβητείται από τους αντιπάλους του που ισχυρίζονται ότι ήρθε στη Κύπρο επειδή ήταν η έδρα της Burisma, εταιρείας του Μίκολα Ζλοτσέβσκι που αν δεν κάμνω λαθος πήρε και Κυπριακή υπηκοότητα. Αυτά είναι μέρος ενός άλλου παιχνιδιού το οποίο δεν έχει και τόση σημασία.

Δημοκρατία και Νεοναζισμός

Εκείνο το οποίο έχει σημασία είναι ότι η Αμερική και η Ευρώπη και οι λοιποί «δημοκράτες» δεν δίστασαν να σπλίσουν νεοναζιστικές οργανώσεις στην Ουκρανία προκειμένου να συγκρουστούν με την Ρωσία.

Αυτοί οι άνθρωποι οι οποίοι δεν σηκώνουν μύγα στο σπαθί τους και είναι έτοιμοι να φωνάξουν ότι είναι αντισημίτης όποιος κάνει οτιδήποτε δεν τους αρέσει, όπλισαν νεοναζιστές ανοικτά, όπως το τάγμα του Αζόφ, το οποίο ήταν το πιο «ηρωικό» τάγμα της Ουκρανίας και χρησιμοποιούσε τα σύμβολα των Ναζι και των Ες-Ες.

Δημοκρατικοί Δικτάτορες και Ακροδεξιά

Πρέπει ακόμα να έχουμε υπόψη ότι σε όλο το πλανήτη βλέπουμε ανθρώπους οι οποίοι είναι δημοκρατικά εκλεγμένοι αλλά συμπεριφέρονται σαν δικτάτορες με ένα εντελώς κυνικό τρόπο. Στην εικόνα πιο πάνω μερικοί άνθρωποι που κυβερνούν ή κυβέρνησαν μερικές από τις πιο σημαντικές χώρες του κόσμου.

Κυβερνούν τον πλανήτη με ένα τρόπο ο οποίος ολοένα και παραπάνω φαίνεται επικίνδυνος και φαίνεται πως οδηγεί σε μια ολοκληρωτική σύγκρουση. Έχοντας υπόψη τα πυρηνικά οπλοστάσια που έχουν στα χέρια τους μερικοί από αυτούς τους «δημοκρατικούς δικτάτορες» η προοπτική δεν είναι και πολύ αισιόδοξη.

Σαν μέρος του νέου σκηνικού είναι και η άνοδος της ακροδεξιάς η οποία μπορεί να βγαίνει με την μορφή της Λεπεν, η οποία προσπαθεί να έχει μια πιο σοβαρή παρουσία παρά ο πατέρας της ή οι άλλοι ακροδεξιοί ή με την μορφή της Χρυσής Αυγής, παρόλο που τώρα είναι στη φυλακή, εντούτοις οι θέσεις τους κυριαρχούν σε διάφορες τέτοιες ακροδεξιές οργανώσεις στην Ευρώπη.

Σε μερικές περιπτώσεις βρίσκονται είτε συμμετέχοντες στην εξουσία είτε έχουν την εξουσία στα χέρια τους. Κάτι που αν μας το έλεγαν ή το ακού-

γαμε την δεκαετία του 1990 ή ακόμα και του 2000 θα λέγαμε ότι είναι αστέιο. Σήμερα είναι μια πραγματικότητα.

ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΕΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΕΣ

Αυτά όλα συμβαίνουν πάνω σε ένα υπόβαθρο τρομακτικής ανισότητας. Την ίδια στιγμή που ορισμένοι δισεκατομμυριούχοι παίζουν ανόητα παιχνίδια στο διάστημα, είμαστε μάρτυρες των πιο άθλιων συνθηκών επιβίωσης σε διάφορες χώρες του κόσμου.

Σαν να μην μας έφταναν όλα αυτά είχαμε και το COVID-19 όταν ζήσαμε μια τρομακτική λειτουργία της ανθρωπότητας και στην οποία η αντίδραση των διαφόρων κυβερνήσεων, δεν ήταν και πολύ διαφορετική, αλλά το

κύριο χαρακτηριστικό-της δεν ήταν η εξήγηση και η πραγματική προσπάθεια να λύσουν τα προβλήματα αλλά ήταν καταστολή.

Στόχος-τους ήταν να φοβηρίσουν το κόσμο, να τον κλείσουν στο σπίτι, να τον απειλήσουν με όποιο τρόπο φαντάζεται κανένας.

Δεν υποτιμούμε την πανδημία.

Ήταν πολύ σοβαρή και δεν πρέπει να συγχύζουμε τα καταπιεστικά μέτρα με το τι ήταν η πανδημία. Ήταν οι λανθασμένες πολιτικές σε μεγάλο βαθμό που άφησαν την πανδημία να εξελιχτεί με τον τρόπο που εξελίχτηκε.

Φυσικά είχε και τις παράπλευρες καλές-της πτυχές: αν δεν είχαμε την πανδημία, πιθανόν ο Τραμπ να μην έχανε τις εκλογές. Φυσικά, δεν είναι και μεγάλη παρηγορία αυτό.

Η απληστία και η εξουσία των μονοπωλίων

Η πανδημία ήταν η ευκαιρία για μεγάλα κέρδη για τις φαρμακευτικές εταιρείες.

Χαρακτηριστικά, μόνο 8 μέτοχοι της Pfizer και της Moderna κέρδισαν περισσότερα από £7.8 δις (\$10 δις) από την άνοδο των μετοχών-τους τη βδομάδα μετά την εμφάνιση του στελέχους Όμικρον. Μιλούμε για αριθμούς που δεν μπορούμε σχεδόν να φανταστούμε.

Αυτά είναι τα παιγνίδια που παίζονται. Με αυτό τον τρόπο κερδίζουν και εκμεταλλεύονται το κάθε τι για να πλουτίσουν. Οι μετοχές των φαρμακευτικών γιγάντων ανέβηκαν κατά 7.4% και 13.6% αντίστοιχα.

Ο CEO της Moderna, Στέφαν Μπάτζελ, πρόσθεσε £800 εκατομμύρια στην προσωπική-του περιουσία. Πούλησε αμέσως 10 000 μετοχές για £240.38 την κάθε μια στις 26 Νοεμβρίου, τη μέρα μετά την ανακοίνωση της ύπαρξης της Όμικρον, εισπράττοντας £2.40 εκατομμύρια.

COVID-19: Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΜΟΝΟΠΟΛΙΩΝ

Μόνο 8 μέτοχοι της Pfizer και της Moderna κέρδισαν περισσότερα από £7.8 δις (\$10 δις) από την άνοδο των μετοχών-τους τη βδομάδα μετά την εμφάνιση του στελέχους Όμικρον

Οι μετοχές των φαρμακευτικών γιγάντων ανέβηκαν κατά 7.4% και 13.6% αντίστοιχα

Ο CEO της Moderna, Στέφαν Μπάτζελ, πρόσθεσε £800 εκατομμύρια στην προσωπική-του περιουσία. Πούλησε αμέσως 10 000 μετοχές για £240.38 την κάθε μια στις 26 Νοεμβρίου, τη μέρα μετά την ανακοίνωση της ύπαρξης της Όμικρον, εισπράττοντας £2.40 εκατομμύρια

Ο Μπάνσελ αρνήθηκε να μοιραστεί τη φόρμουλα για το εμβόλιο της Moderna με τον ΠΟΥ για να κατασκευαστούν εμβόλια mRNA στη Νότια Αφρική

Ήξερε ότι αυτά τα ανεβοκατεβήματα δεν είναι σταθερά, είναι πλαστά, είναι μέσα σε συνθήκες οι οποίες δεν αντανάκλουν μια υγιή εμπορική διαδικασία στην αγορά.

Ο Μπάνσελ ήταν αυτός που αρνήθηκε να μοιραστεί τη φόρμουλα για το εμβόλιο της Moderna με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας για να κατασκευαστούν εμβόλια mRNA στη Νότια Αφρική.

Αυτές οι εταιρείες αρνήθηκαν να δώσουν την τεχνογνωσία τους και προτιμούσαν να αφήσουν το κόσμο να πεθαίνει για να πουλουν τα εμβόλια τους στις τιμές που τους εξασφάλιζαν απίστευτα υπερκέρδη.

Η ΑΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Αυτο μας φέρνει στην άνοδο των γιγαντιαίων εταιρειών. Ήταν απο πριν την πανδημία πολυ σημαντικη η παρουσία τους. Μετα το 2008 ουσιαστικα είναι αυτες οι γιγαντιαίες εταιρείες που ανέλαβαν την διοίκηση του πλανήτη. Ελέγχουν τα πάντα, είναι η μεγαλύτερη απειλη για την Δημοκρατία.

Πολλοι ισχυρίζονται ότι ο καπιταλισμος δεν υπάρχει πλέον ότι είναι μια διοίκηση του πλανήτη απο αυτες τις μεγάλες εταιρείες με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Οι περισσότερες είναι αμερικάνικες.

Η ΑΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Σε κάθε τομέα παραγωγης, μια δράκα εταιρίες έχουν τη μερίδα του λέοντος σε αξία (Μάρτης 21)

Apple, Microsoft, Amazon, Facebook, Intel, IBM, Tencent
 J. P. Morgan, Visa, Goldman Sachs, Blackrock, Am. Express
 Exxon Mobil, Royal Dutch, Chevron, Total, BP, Aramco
 Roche, Pfizer, Johnson & Johnson, Merck, Novartis
 Nestle, Coca Cola, Pepsi Cola, McDonalds, Starbucks
 Walmart, Home Depot, Costco Wholesale, Nordsrom
 Tesla, Toyota, Volkswagen, Hyundai, GM, Ford, Nissan, Fiat, BMW

Οι περισσότερες γιγάντιες εταιρίες είναι Αμερικάνικες

Όσον αφορά τον πλούτο είναι χαρακτηριστικο αυτο το γραφικο της OXFAM, μερικα χρόνια πριν, όπου 8 άτομα έχουν παραπάνω πλούτο στα χέρια τους απο ότι έχει το 50% της φτωχότερης ανθρωπότητας.

Έχουμε φτάσει σε τέτοια σημεία ανισότητας που αποτελουν πραγματικο σκάνδαλο και συζητείται τώρα εαν θα φορολογηθουν οι πλούσιοι ή όχι και σε μικρότερο βαθμο η απαλλοτρίωση των μονοπωλίων.

Νομίζω ότι και τα δυο συνθήματα είναι σωστα, είναι και τα δυο αναγκαία διότι η φορολογία των πλουσίων είναι παραπάνω μέσα στη σημερινη νοστοροπία που μπορει να αποδεχτει η ανθρωπότητα. Αλλα, επειδη είναι αποτέλεσμα του κοινωνικου συστήματος, στο τέλος-τέλος μόνο η απαλλοτρίωση και η κοινωνικη λειτουργία τους μπορει να αλλάξει τις καταστάσεις.

ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΤΑΙΡΙΕΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΠΛΟΥΣΙΟΙ

Ανισότητα και το 99%: μια δράκα δισεκατομμυριούχοι κατέχουν περισσότερο πλούτο απο το φτωχότερο 50% του πλανήτη

Η ανισότητα σαν αιτία αστάθειας
- Φορολογήστε τους πλούσιους!

Η ανισότητα σαν αποτέλεσμα του κοινωνικου συστήματος
- Απαλλοτριώστε τα μονοπώλια!

Στην πράξη, και τα δυο συνθήματα είναι χρήσιμα

Διαφορετικα είδαμε την συμπεριφορα του Ελον Μάσκ, πως δρα και προσπαθει να επηρεάσει την πολιτικη και τα καταφέρνει σε μεγάλο βαθμο, και του Μαρκ Ζούκερμπεργκ ή των άλλων μονοπωλίων.

ΚΛΑΣΣΙΚΟΙ ΣΤΟΧΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥΣ

ΚΑΡΛ ΜΑΡΞ

Κανένα κοινωνικο σύστημα δεν εξαφανίζεται πριν όλες οι παραγωγικες δυνάμεις που χωρουν σ' αυτο αναπτυχθουν·

Και νέες, ανώτερες σχέσεις παραγωγης δεν εμφανίζονται πριν οι υλικες συνθήκες για την ύπαρξή-τους ωριμάσουν στη μήτρα της παλιας κοινωνίας.

Ετσι, η ανθρωπότητα πάντα ασχολείται μόνο με προβλήματα που είναι σε θέση να τα λύσει

Συμβολη στην κριτικη της πολιτικης οικονομίας
 Καρλ Μαρξ, 1859

Να δούμε λίγο τις δυναμικες που υπάρχουν.

Ο Μαρξ είπε ότι «Κανένα κοινωνικο σύστημα δεν εξαφανίζεται πριν όλες οι παραγωγικες δυνάμεις που χωρουν σ' αυτο αναπτυχθουν.

Και νέες, ανώτερες σχέσεις παραγωγης δεν εμφανίζονται πριν οι υλικες συνθήκες για την ύπαρξή-τους ωριμάσουν στη μήτρα της παλιας κοινωνίας.

Έτσι, η ανθρωπότητα πάντα ασχολείται μόνο με προβλήματα που είναι σε θέση να τα λύσει».

Αυτο είναι ένα πολυ σημαντικό σημείο που πρέπει να καταλάβουμε. Το να κάνουμε σοσιαλισμο δεν είναι επειδη ήρθε στο μυαλο μας και μας αρέσει ένα κοινωνικο σύστημα και πρέπει να το εφαρμόσουμε.

Το θέμα είναι ότι απο την μια πρέπει να σταματήσουν να υπάρχουν περιθώρια ανάπτυξης μέσα στο υπάρχον σύστημα και απο την άλλη να δημιουργηθουν μέσα στο υπάρχον σύστημα τα στοιχεία τα οποία μπορούν να αποτελέσουν την βάση της ανώτερης κοινωνικης δομης.

Γι' αυτό, ας μην ασχολούμαστε με προβλήματα που ανήκουν στο απώτερο μέλλον. **Πρέπει να δούμε τα ζητήματα που μπορούμε να αντιμετωπίσουμε σήμερα.**

Ένας άλλο στοχαστης, ο Λένιν είχε γράψει για τα μονοπώλια. Μιλούμε εναντίον των μονοπωλίων, όμως η άποψη του Λένιν ήταν ότι **το μονοπώλιο που βλαστάνει στο χώμα του ελεύθερου ανταγωνισμού, και αναπτύσσεται ακριβως απο τον ελεύθερο ανταγωνισμό, είναι η μετάβαση απο το καπιταλιστικο σύστημα σε μια ανώτερη κοινωνικο-οικονομικη τάξη.**

Δηλαδη ο Λένιν έλεγε, και νομίζω ήταν σωστος, ότι τα μονοπώλια είναι ένας ανώτερος τρόπος λειτουργίας που υπάρχει και δεν μπορεις να πας πίσω, να τα αφαιρέσεις απο την καπιταλιστικη λειτουργία.

Το πρόβλημα με τα μονοπώλια είναι ότι ανήκουν σε ιδιώτες και αυτοι οι ιδιώτες κάνουν εκείνο που θέλουν και επειδη τα διάφορα μονοπώλια ανήκουν σε διαφορετικους ιδιώτες, υπάρχει σύγκρουση μεταξυ-τους και πόλεμοι. Αυτη ήταν η θέση του Λένιν.

Η απάντηση σε αυτο όπως την αντιλαμβάνομαι, είναι **ότι πρέπει να κοινωνικοποιηθουν τα μονοπώλια, ούτως ώστε η κοινωνία να αποκτήσει τον έλεγχο και να τα λειτουργήσει δημοκρατικά.** Δεν χρειάζεται να αλλάξουν πολλα για να γίνουν κοινωνικες εταιρείες οι οποίες να λειτουργουν για το καλο της κοινωνίας.

Αξίζει τον κόπο να δούμε και μια τοποθέτηση του Κένυς. Η μακρόχρονη οπτικη δεν είναι πάντα σωστη, είναι λίγο παραπλανητικη.

Κάνοντας ένα λογοπαίγνιο λέει **«μακρόχρονα είμαστε όλοι νεκροί».**

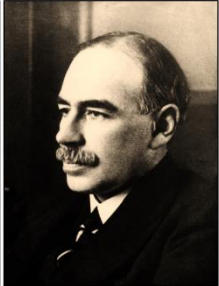
Και οι οικονομολόγοι, λέει, βάζουν στον εαυτο τους **πολυ εύκολα και πολυ άχρηστα καθήκοντα**, αν σε θυελλώδεις εποχες το μόνο που μπορούν να μας πουν είναι ότι **«όταν περάσει η θύελλα ο ωκεανος θα είναι και πάλι επίπεδος».**

Δηλαδη όταν υπάρχει πρόβλημα, μας λένε περιμένετε μερικα χρόνια και θα περάσει η κρίση. Το θέμα είναι τι κάνεις για να μπορέσεις να αντιμετωπίσεις την κρίση την ώρα που υπάρχει.

ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ

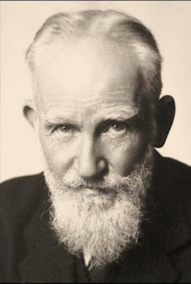
<p>Εχουμε ήδη δει πως στην οικονομικη-του ουσία ο ιμπεριαλισμος είναι μονοπωλιακος καπιταλισμος.</p> <p>Αυτο απο μόνο-του καθορίζει τη θέση-του στην ιστορία, γιατι το μονοπώλιο που βλαστάνει στο χώμα του ελεύθερου ανταγωνισμού, και αναπτύσσεται ακριβως απο τον ελεύθερο ανταγωνισμό, είναι η μετάβαση απο το καπιταλιστικο σύστημα σε μια ανώτερη κοινωνικο-οικονομικη τάξη.</p> <p style="text-align: right; font-size: small;">Ιμπεριαλισμος, το ανώτατο στάδιο του Καπιταλισμου Λένιν, 1917</p>	<p style="text-align: center;">Lenin</p> <p style="text-align: center;">Imperialism, the Highest Stage of Capitalism</p>
---	---

ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΑ, ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΝΕΚΡΟΙ

<p>Η μακροχρόνια οπτικη είναι παραπλανητικος οδηγος για τα τρέχοντα προβλήματα.</p> <p>Μακρόχρονα, είμαστε όλοι νεκροι.</p> <p>Οι οικονομολόγοι βάζουν στον εαυτο-τους πολυ εύκολα και πολυ άχρηστα καθήκοντα αν σε θυελλώδεις εποχες το μόνο που μπορούν να μας πουν είναι ότι όταν περάσει η θύελλα ο ωκεανος θα είναι και πάλι επίπεδος.</p> <p style="text-align: right; font-size: small;">Το πρακτικο για τη νομισματικη μεταρρύθμιση Κένυς, 1923</p>	
---	---

Αυτο το παραλληλίζω με ορισμένες απο τις επαναστατικες ομάδες οι οποίες υπάρχουν, οι οποίες λένε «**θα γίνει σοσιαλισμος και θα λυθουν τα πάντα**».

Το θέμα είναι, πώς κάνουμε το σοσιαλισμο. Αν δεν δώσεις εκει την απάντηση τα άλλα όλα είναι απλως άχρηστα ευχολόγια.

<h2>ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ</h2>	
<p>Ο κομμουνισμος πρέπει να θεωρείται, χωρις προσωπικες, πολιτικες ή θρησκευτικες προκαταλήψεις, ως σχέδιο διανομης όπως κάθε άλλο.</p> <p>Ήταν το σχέδιο των αποστόλων και ασκείται καθολικα στην οικογένεια. Είναι απαραίτητο στις σύγχρονες πόλεις.</p> <p><small>Ο Οδηγος της Έξυπνης Γυναίκας για τον Σοσιαλισμο και τον Καπιταλισμο Τζωρτζ Μπέρναρντ Σω, 1928</small></p>	

Για τον κομμουνισμο θα πάω σε ένα άλλο στοχαστη, ο οποίος δεν ήταν κομμουνιστης. Ήταν ένας Φαβιανος, ο Τζωρτζ Μπέρναρντ Σω. Αντιμετωπίζει το θέμα του κομμουνισμου και λέει:

Ο κομμουνισμος πρέπει να θεωρείται, χωρις προσωπικες, πολιτικες ή θρησκευτικες προκαταλήψεις, ως **σχέδιο διανομης** όπως κάθε άλλο. Ήταν το σχέδιο των αποστόλων και ασκείται καθολικα στην οικογένεια. Είναι απαραίτητο στις σύγχρονες πόλεις».

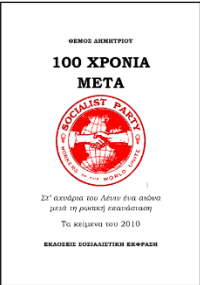
Στον «Οδηγο της Έξυπνης Γυναίκας» ο Τζωρτζ Μπέρναρντ Σω λέει:

Όλες οι υπηρεσίες και τα εμπορεύματα που πληρώνονται απο ένα κοινο ταμείο και βρίσκονται στη διάθεση όλων, χωρις διάκριση, είναι **παραδείγματα του κομμουνισμου στην πράξη**.

Οι δρόμοι και οι γέφυρες, οι στρατοι και οι στόλοι, ο φωτισμος του δρόμου και τα πλακόστρωτα, οι αστυνομικοι, οι οδοκαθαριστες και οι επιθεωρητες υγιεινης είναι γνωστες και προφανεις περιπτώσεις.

Τι λέει εδω ο Μπέρναρντ Σω; μέσα στον ίδιο τον καπιταλισμο, υπάρχουν τομεις που λειτουργουν κομμουνιστικα. Αυτο είναι ενδιαφέρον. Ας θυμηθούμε τι είπε ο Μαρξ προηγουμένως: **οι συνθήκες για το νέο κοινωνικο σύστημα πρέπει να αναπτυχθουν μέσα στον ίδιο τον καπιταλισμο**. Και σ' αυτους τους τομεις αυτό κανουν.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΑΧΝΟΦΕΓΓΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

<h2>ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΑΧΝΟΦΕΓΓΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ</h2>	
<p>Ο Μπέρναρντ Σω έχει δείξει ότι μπορεί να βρεθουν «κομμουνιστικες» μορφες παραγωγης μέσα στο καπιταλιστικο σύστημα.</p> <p>... παραθέτει τους δρόμους σαν ένα παράδειγμα</p> <p>... στην περίπτωση των δρόμων έχουμε τη συνειδητη απόφαση της κοινωνίας να δώσει στους πολίτες τη χρήση-τους δωρεαν.</p>	

Ξεκινώντας απο τον Μπέρναρντ Σω, στα «**100 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ**», ένα βιβλίο που αποτελεί συλλογη διαφόρων κειμένων δικων μου, είχα αναφέρει ότι ο Μπέρναρντ Σω έχει δείξει πως μπορούν να βρεθουν «κομμουνιστικές» μορφες παραγωγης μέσα στο καπιταλιστικο σύστημα, και παραθέτει τους δρόμους σαν ένα παράδειγμα. Στην περίπτωση των δρόμων έχουμε τη **συνειδητη απόφαση της κοινωνίας να δώσει στους πολίτες τη χρήση-τους δωρεαν**.

Μια πραγματικότητα συμβατη με την Σοσιαλιστικη Κοινωνία

Υπάρχουν πολλα παραδείγματα στη σημερινη καπιταλιστικη κοινωνία που δεν λειτουργουν με μόνο κίνητρο το κέρδος. Αυτα δεν είναι αποτέλεσμα μιας υποτιθέμενης «ανθρώπινης φύσης», αλλα δείχνουν πως υπάρχουν

πολλες συμπεριφορες που είναι συμβατες με τη σημερινη συνείδηση των ανθρώπων» αναφέρει το «100 χρόνια μετα»

[δεν είναι σωστη η] απλουστευμένη καπιταλιστικη υπόθεση ότι τα υλικά συμφέροντα είναι η μόνη κινητήρια δύναμη στην ανθρώπινη φύση.

Για να το θέσω διαφορετικά, **δεν είναι η συνείδηση των ανθρώπων που καθορίζει το είναι, αλλά αντίθετα, είναι το κοινωνικό είναι που καθορίζει τη συνείδηση.**

Η ουσία εδώ είναι ότι ο μοντέρνος καπιταλισμος δημιουργει συνθήκες που δημιουργουν μια διαφορετικη κοινωνικη πραγματικότητα, μια πραγματικότητα που είναι **συμβατη με τη σοσιαλιστικη κοινωνία.**

Κρίσιμη η ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής

Ένα κοινωνικό σύστημα είναι στην ουσία-του **ένα σύνολο σχέσεων μεταξύ ανθρώπων.**

Για να είμαστε πιο ακριβείς, **σχέσεων εξουσίας.**

Η ιδιοκτησία του κεφαλαίου είναι σημαντική όχι τόσο γιατί δίνει στους ιδιοκτήτες-του δυσανάλογη ποσότητα αγαθών, αλλά γιατί τους επιτρέπει να εξασκούν εξουσία πάνω σε αυτούς που δεν έχουν ιδιοκτησία, το προλεταριάτο. Είναι γι' αυτό τον λόγο που **το ζήτημα της ιδιοκτησίας των μέσων παραγωγής** είναι ίσως το πιο σημαντικό στην επαναστατική πολιτική.

Καπιταλιστικά και Σοσιαλιστικά Εργαλεία και Μέθοδοι

Στην πραγματικότητα ο καπιταλισμος έχει αναπτύξει όλα σχεδόν τα εργαλεία και μεθόδους για κοινωνική παραγωγή, μέσα στις υπάρχουσες μορφές και δομές των επιχειρήσεων.

Η διαχείρισή-της γίνεται από μάνατζερ που προγραμματίζουν τις δραστηριότητές-της με περίπου τον ίδιο τρόπο που θα διαχειρίζονταν μια επιχείρηση σε μια σοσιαλιστική κοινωνία.

Η κρίσιμη διαφορά βρίσκεται στους στόχους που προσπαθούν αυτοί οι μάνατζερ να πετύχουν.

Σε ένα καπιταλιστικό πλαίσιο **προσπαθούν να μεγιστοποιήσουν το κέρδος** για τους ιδιοκτήτες ...

Σε μια σοσιαλιστική κοινωνία, αυτοί οι ίδιοι μάνατζερ θα μπορούν να εργάζονται το ίδιο αποδοτικά με διαφορετικούς στόχους: **να βελτιστοποιήσουν την παροχή αγαθών που χρειάζεται η κοινωνία.**

Δεν θα διαλύσουμε ότι υπάρχει θα αναπροσαρμόσουμε τους στόχους μας και τις κατευθύνσεις τις οποίες θα επιδιώκουμε.

Θα χρησιμοποιούν τα ίδια θεωρητικά εργαλεία, τις ίδιες μεθόδους αλλά σε διαφορετικό πλαίσιο.

Και ίσως να είναι ακόμα πιο αποδοτικοί μια και δεν θα υπάρχει αντίφαση μεταξύ παραγωγής αγαθών και παραγωγής κέρδους.

ΒΕΛΤΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΚΕΡΔΟΥΣ VS ΠΑΡΟΧΗ ΑΓΑΘΩΝ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ	
<p>Σε ένα καπιταλιστικό πλαίσιο προσπαθούν να μεγιστοποιήσουν το κέρδος για τους ιδιοκτήτες ...</p> <p>Σε μια σοσιαλιστική κοινωνία, αυτοί οι ίδιοι μάνατζερ θα μπορούν να εργάζονται το ίδιο αποδοτικά με διαφορετικούς στόχους: να βελτιστοποιήσουν την παροχή αγαθών που χρειάζεται η κοινωνία.</p> <p>Θα χρησιμοποιούν τα ίδια θεωρητικά εργαλεία, τις ίδιες μεθόδους αλλά σε διαφορετικό πλαίσιο. Και ίσως να είναι ακόμα πιο αποδοτικοί μια και δεν θα υπάρχει αντίφαση μεταξύ της παραγωγής αγαθών και της παραγωγής κέρδους.</p>	<p>ΠΡΩΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ</p> <p>ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ;</p>

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ

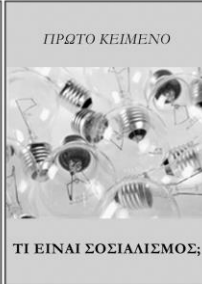
Ας δούμε τώρα μερικές καπιταλιστικές αντιφάσεις. Στα χρόνια πριν τον Πόλεμο, ένα ολιγοπώλιο αναπτυσσόταν ήδη στη βιομηχανία λαμπτήρων. Μια συμφωνία μεταξύ των κατασκευαστριών εταιρειών εξασφάλιζε ψηλά επίπεδα τιμών και παραγωγής.

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ I

Στα χρόνια πριν τον Πόλεμο, ένα ολιγοπώλιο αναπτυσσόταν ήδη στη βιομηχανία λαμπτήρων. Μια συμφωνία μεταξύ των κατασκευαστριών εταιρειών εξασφάλιζε ψηλά επίπεδα τιμών και παραγωγής.

Σε κάποια στιγμή, μια από τις εταιρείες έβγαλε στην αγορά ένα λαμπτήρα που είχε διπλάσια διάρκεια ζωής από τους συνηθισμένους. Η Φίλιπς αμέσως παραπονέθηκε ότι μια τέτοια κίνηση θα μείωνε τις πωλήσεις, κάτι που θα ήταν σε βάρος όλων των παραγωγών.

Αυτό που ήταν επικερδές για την εταιρεία ήταν προφανώς άχρηστο για την κοινωνία.

εξασφάλιζε ψηλά επίπεδα τιμών και παραγωγής.

Σε κάποια στιγμή, μια από τις εταιρείες έβγαλε στην αγορά ένα λαμπτήρα που είχε διπλάσια διάρκεια ζωής από τους συνηθισμένους. Η Φίλιπς αμέσως παραπονέθηκε ότι μια τέτοια κίνηση θα μείωνε τις πωλήσεις, κάτι που θα ήταν σε βάρος όλων των παραγωγών.

Αυτό που ήταν επικερδές για την εταιρεία ήταν προφανώς άχρηστο για την κοινωνία.

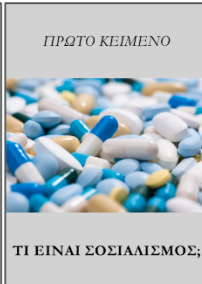
Η επιτυχία γνωστού παυσίπονου εξασφαλίστηκε από μια επιθετική διαφημιστική καμπάνια, της οποίας το κόστος ανέβασε την τιμή πώλησης σε μερικά δολάρια, ενώ το κόστος παραγωγής δεν ήταν περισσότερο από μερικά σεντ.

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ II

Η επιτυχία [γνωστού παυσίπονου] εξασφαλίστηκε από μια επιθετική διαφημιστική καμπάνια, της οποίας το κόστος ανέβασε την τιμή πώλησης σε μερικά δολάρια, ενώ το κόστος παραγωγής δεν ήταν περισσότερο από μερικά σεντ.

... ο κόσμος ήταν αναγκασμένος να αγοράζει τα προϊόντα ... εκατό περίπου φορές ακριβότερα από ό,τι ήταν αναγκαίο.

Οι υπερβολικές τιμές τους δεν ανταποκρίνονται στο κόστος παραγωγής, ... για τον απλό λόγο ότι στον καπιταλισμό οι φαρμακευτικές εταιρείες πρέπει να αποσβέσουν το κόστος της έρευνας, στερώντας έτσι τον κόσμο από φτηνά φάρμακα που σώζουν ζωές, για να διασφαλίσουν τα κέρδη τους.

Φυσικά, γενόσημα προϊόντα της ίδιας φύσης δεν επιτρεπόταν να παραχθούν για χρόνια, κάτι που σήμαινε ότι ο κόσμος ήταν αναγκασμένος να αγοράζει τα προϊόντα σε τιμή εκατό περίπου φορές ακριβότερα από ό,τι ήταν αναγκαίο.

Αυτό ισχύει ακόμα για τα περισσότερα από τα σημερινά φάρμακα. Οι υπερβολικές τιμές τους δεν ανταποκρίνονται στο κόστος παραγωγής, είναι ακριβά για τον απλό λόγο ότι στον

καπιταλισμό οι φαρμακευτικές εταιρείες πρέπει να αποσβέσουν το κόστος της έρευνας, στερώντας έτσι τον κόσμο από φτηνά φάρμακα που σώζουν ζωές, για να διασφαλίσουν τα κέρδη τους

Δηλαδή ευθύνεται η έρευνα η οποία στοιχίζει τεράστια ποσα. Αν αυτή η έρευνα γινόταν κοινωνικά θα ήταν εύκολο να δοθούν αυτά τα προϊόντα πάμφθυνα στους ανθρώπους. Δεν θα είχε ανάγκη η εταιρεία να ανεβάσει το κόστος. Θα έπαιρνε υπόψη το πραγματικό κόστος, δεν θα πρόσθετε το κόστος της διαφήμισης.

Το ίδιο πράγμα συμβαίνει φυσικά και στην μουσική, στα CD, στο λογισμικό κλπ. Στερουν την κοινωνία από πραγματικά παραγωγικά εργαλεία για να διασφαλίσουν τα κέρδη τους.

Αυτές τις αντιφάσεις τις παρατήρησε και ένα πολύ ενδιαφέρον βιβλίο με τον χαρακτηριστικό τίτλο «**People's Republic of Walmart**». Η Walmart είναι το αντίστοιχο της ΑλφαΜέγα στην Κύπρο, αλλά σε μεγέθη Αμερικής.

Οι προτάσεις πολιτικής για διόρθωση της πολιτικής έρευνας που ακολουθείται για τα φάρμακα από οργανισμούς όπως η IDSA, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας και η Ευρωπαϊκή Ένωση ισοδυναμούν με **επαιτεία και δωροδοκία** στις φαρμακευτικές εταιρείες για να κουνήσουν λίγο το δαχτυλάκι τους. Αλλά ακόμη κι εδώ, όσο μη φιλόδοξη κι αν είναι η προσέγγιση, εξακολουθεί να είναι **εξωτερική για την αγορά**.

Δεν είναι μέρος της αγοράς είναι παρεμβάση στην αγορά ακόμα και αυτές οι εταιρείες και οι δωροδοκίες. Φυσικά, συνεχίζει το βιβλίο, «**Η κοινωνικοποίηση της φαρμακευτικής βιομηχανίας** θα ήταν φθηνότερη, και μια πολύ πιο γρήγορη και αποτελεσματική προσέγγιση, αλλά οι περισσότεροι ειδικοί τη θεωρούν πολύ ριζοσπαστική, που **αποπνέει υπερβολική μυρωδιά σοσιαλισμού**».

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ III

Όπως το έθεσε ένα έγγραφο «κάλεσμα στα όπλα» του 2008 από την Εταιρεία Λοιμωδών Νοσημάτων της Αμερικής (IDSA), «[Τα αντιβιοτικά] είναι λιγότερο επιθυμητά στις φαρμακευτικές εταιρείες και στους επενδυτές επιχειρηματικών κεφαλαίων επειδή είναι πιο πετυχημένα από άλλα φάρμακα».

Τα αντιβιοτικά είναι επιτυχή εάν σκοτώσουν μια λοίμωξη, οπότε – μέρες ή εβδομάδες, ή το πολύ μήνες αργότερα – ο ασθενής σταματά να παίρνει το φάρμακο. Για χρόνιες παθήσεις, ωστόσο, οι ασθενείς μπορεί να πρέπει να παίρνουν το φάρμακό-τους κάθε μέρα, μερικές φορές για το υπόλοιπο της ζωής τους. Έτσι, κατέληξε η δημοσίευση, η μακροχρόνια θεραπεία – όχι οι θεραπείες – είναι αυτή που ωθεί το ενδιαφέρον για την ανάπτυξη φαρμάκων.

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Επιστρέφουμε στο βιβλίο **100 Χρόνια μετά**. Ας πάμε πίσω στην αρχική ερώτηση, **Τι είναι Σοσιαλισμός**;

Η πιο απλή απάντηση νομίζω θα ήταν η κλασική: **δημόσια ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής**.

Παρά το γεγονός ότι έχει εξηγηθεί κατα κόρον ότι αυτό δεν σημαίνει την εθνικοποίηση της κάθε μικρο-επιχείρησης γύρω μας, αλλά αναφέρεται μόνο στους βασικούς τομείς της οικονομίας, τις τράπεζες, τα μεγάλα μονοπώλια κλπ., εξακολουθεί να επικρατεί η εντύπωση ότι οι σοσιαλιστές σκοπεύουν να πάρουν τα πάντα, από τις μεγάλες τράπεζες μέχρι το μπακάλικο της γειτονίας.

Αυτό φυσικά δεν θα ήταν μόνο κακή ιδέα πολιτικά, θα ήταν και οικονομική αυτοκτονία. Παραδείγματα ανάλογων προσπαθειών είναι οι περιπτώσεις του **Πολεμικού Κομμουνισμού**

που επιχειρήθηκε μετά τη Ρωσική Επανάσταση και αργότερα η **αναγκαστική κολεκτιβοποίηση** της ρωσικής υπαίθρου από τον Στάλιν.

Η πρώτη ανάγκασε τους Μπολσεβίκους να καταφεύγουν σε ολοένα και περισσότερο καταπιεστικές πολιτικές ώστε να τη συντηρήσουν, μέχρι που αναγκάστηκαν να χαλαρώσουν την κατάσταση με την εισαγωγή της ΝΕΠ, μια φανερή υποχώρηση μπροστα στην αγροτική αντίσταση.

Η δεύτερη έγινε κατορθωτή από τον Στάλιν μέσα από κτηνώδη καταστολή και με τίμημα την κατάρρευση της αγροτικής παραγωγής στη Σοβιετική Ένωση.

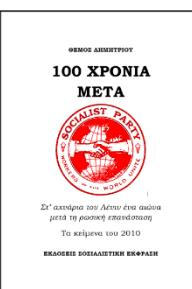
ΕΠΙΝΟΗΣΗ ΞΑΝΑ ΤΟΥ ΤΡΟΧΟΥ;

...δεν χρειάζεται να επινοήσουμε ξανά τον τροχό. Όλες αυτές οι δομές είναι εκεί, έτοιμες για να τις χρησιμοποιήσουμε.

Το βασικό ζήτημα που παραμένει είναι να πάρουμε την ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής.

Αλλάζοντας ιδιοκτησία, όλες αυτές οι επιχειρήσεις μπορούν να μετακινηθούν από την παραγωγή για χάρη του κέρδους στην παραγωγή για χάρη του κοινού οφέλους.

Η αλλαγή στην ιδιοκτησία **αντιστρέφει τις σχέσεις εξουσίας**, κάνει το σχεδιασμό της παραγωγής εφικτό.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ;

Πολλες φορές λέχτηκε ότι βρισκόμαστε κοντά στο τέλος του καπιταλισμού. Κάθε φορά που λεγόταν δεν ήταν κατανάγκη λάθος. Εξαρτάται από το τι εννοούμε με το «τέλος του καπιταλισμού». Δεν φεύγει ο καπιταλισμός και έρχεται κατανάγκη ο σοσιαλισμός.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ;

• 1^{ος} Παγκόσμιος Πόλεμος

- Η Ρώσικη Επανάσταση
- Το κραχ του 1929 και η μεγάλη ύφεση
- Το New Deal και ο Ναζισμός

• 2^{ος} Παγκόσμιος Πόλεμος

- Το Μπρέτον Γουντς, το Σχέδιο Μάρσιαλ και η ηγεμονία των ΗΠΑ
- Η μεταπολεμική άνθηση

δήγησε στο κραχ του 1929 και τη μεγάλη ύφεση που γνώρισε μέχρι τότε η ανθρωπότητα. Αυτό στην Αμερική οδήγησε στο *New Deal* και στην άνοδο του Χίτλερ στη Γερμανία.

Φτάνουμε στη δεύτερη μεγάλη κατάρρευση: τον 2^ο Παγκόσμιο πόλεμο. Με κύρια εμπειρία την προηγούμενη κατάρρευση αλλά και τη **σχεδιασμένη οικονομία το καιρο του πολέμου** οι καπιταλιστικές χώρες προχώρησαν στη συμφωνία του **Μπρέτον Γουντς** και το **Σχέδιο Μάρσιαλ**.

Αυτά οδήγησαν σε ένα σχεδιασμό της οικονομίας κάτω από την ηγεμονία των ΗΠΑ και μια μακρόχρονη περίοδο άνθησης που άντεξε μέχρι τη δεκαετία του 70.

Βλέπουμε ότι η ήττα των ΗΠΑ στο Βιετνάμ συμπίπτει με το τέλος αυτής της περιόδου. Η ήττα των ΗΠΑ δημιούργησε συνθήκες αμφισβήτησής-τους σαν ηγετικό παράγοντα.

Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟ 2008

• Ο πόλεμος του Βιετνάμ και η ήττα των ΗΠΑ

- Δεκαετία του 1970: Ο Κεϋνσιανισμός εξαντλείται – έφτασε το κεϋνσιανό «μακρόχρονα»
- Απορρύθμιση, ιδιωτικοποιήσεις και ΤΙΝΑ
- Η κατάρρευση της ΕΣΣΔ και του Σταλινισμού
- Παγκοσμιοποίηση και Χρηματιστικοποίηση
- Ο Πόλεμος του Ιράκ, 9/11 και ο πόλεμος ενάντια στην τρομοκρατία

• 2008 και η διάσωση του Καπιταλισμού

- Η Λιτότητα σαν ταξικός πόλεμος

Η κεϋνσιανη πολιτική η οποία επικρατούσε μέσα σε αυτό το σχεδιασμό έφτασε στο τέλος της. Εκείνο το «**μακρόχρονα είμαστε όλοι νεκροί**» έφτασε και για τον Κεϋνσιανισμό.

Αυτό το τέλος της περιόδου της άνθισης του καπιταλισμού της δεκαετίας του 70 έφερε μια νέα εποχή που στηρίχτηκε στην απορρύθμιση και στην ΤΙΝΑ (*There Is No Alternative*). Χαρακτηρίστηκε από την κατάρρευση της ΕΣΣΔ και του Σταλινισμού, την Παγκο-

σμιοποίηση και την Χρηματιστικοποίηση της οικονομίας, τον πόλεμο του Ιράκ, την 11^η Σεπτεμβρίου 2001 στην Αμερική και τον «πόλεμο ενάντια στην τρομοκρατία».

Όλη αυτή η λειτουργία βασίστηκε πάνω σε μια αυθαίρετη κερδοσκοπία από το χρηματιστικό κεφάλαιο μέσα από διάφορες απορρυθμισμένες πλέον λειτουργίες και απάτες, για να καταρρεύσει σχεδόν τελειωτικά το 2008 η λειτουργία του καπιταλισμού. **Μια τρίτη μεγάλη κατάρρευση.**

Ξαφνικά, βλέπουμε την παρέμβαση των κυβερνήσεων όλου του κόσμου για να σώσουν το τι μπορούσε να σωθεί. Τι περιλάμβανε αυτή η διάσωση; Περιλάμβανε εθνικοποιήσεις τραπεζών, διαφόρων εταιρειών, μονοπωλίων, έκτακτα μέτρα σε τεράστια κλίμακα και υπήρχαν οι συνθήκες και τότε για μια σοβαρή αλλαγή προς μια καλύτερη κατεύθυνση.

Αντι αυτού, λόγω της αδυναμίας κυρίως της Αριστερας να έχει κάποιο πρόγραμμα και κάποιο προσανατολισμο μπόρεσε ο καπιταλισμος να επανέλθει, να ελέγξει τα πράγματα να επιβάλει κατασταλτικές λειτουργίες και να κρατηθεί.

Να επιβάλει τη λιτότητα σε μια χυδαία απόπειρα να ρίξει όλο το βάρος πάνω στις πιο αδύναμες τάξεις και να δώσει στα μονοπώλια την ευκαιρία να μεγαλοουργήσουν και να γίνουν τεράστια.

Η άνοδος επαναστατικών κινημάτων

Φυσικά αυτό δεν έγινε αναίμακτα. Υπήρξε μια τεράστια άνοδος των επαναστατικών κινημάτων.

Τέτοια παραδείγματα είναι η Αραβική Άνοιξη, το Occupy Wall Street, η Ισπανία με τους Indignados, η Ελλάδα με τους αγανακτισμένους του Σύριζα, το Black Lives Matter, η κυβέρνηση του Σύριζα το 2015, ο Τζέρεμι Κόρπυν στην ηγεσία του Εργατικού κόμματος στη Βρετανία, ο Μπέρνι Σάντερς και οι προκριματικές του Δημοκρατικού Κόμματος στις ΗΠΑ.

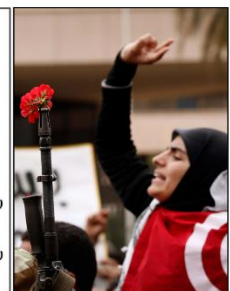
Φαινόμενα επαναστατικά, που το κάθε ένα από αυτά για διάφορους λόγους τους οποίους δεν θα αναφέρουμε σήμερα απέτυχε.

Σε σχέση με την Αραβική Άνοιξη δεν μιλούμε για μια περιορισμένη ιστορία.

Η ΑΝΟΔΟΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ

2010-2011 Η Αραβική Άνοιξη

- 2011 Occupy Wall Street
- 2011 Ισπανία: Indignados → Ποδέμος
- 2011 Ελλάδα: Αγανακτισμένοι → Σύριζα
- 2013 Black Lives Matter
- 2015 Η Κυβέρνηση Σύριζα στην Ελλάδα (2015)
- 2015 Ο Τζέρεμι Κόρπυν στην ηγεσία του Εργατικού κόμματος στη Βρετανία
- 2016 Ο Μπέρνι Σάντερς και οι προκριματικές του Δημοκρατικού Κόμματος στις ΗΠΑ

Σχεδόν σε όλες τις σημαντικές αραβικές χώρες υπήρξαν εξεγέρσεις, κινητοποιήσεις, αλλά σε όλες υπήρξε έλλειψη σοβαρής ανάληψης της εξουσίας ώστε να μπορέσει να διατηρηθεί η δημοκρατική επαναστατική πορεία.

Έφεραν στην εξουσία δυνάμεις που ήταν είτε προοδευτικές είτε θρησκευτικές αλλά στο τέλος επανερχόμαστε στην ίδια κατάσταση και σε πολλές περιπτώσεις πολύ χειρότερη, όπως είναι η περίπτωση της Λιβύης.

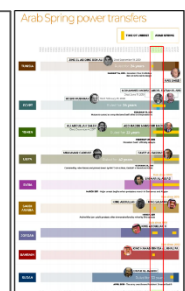
Στην Ελλάδα το 2009 είχαμε μια θριαμβευτική νίκη του ΠΑΣΟΚ. Ο Ελληνικός λαός, αφού πήρε μια γεύση Δεξιάς, με την Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή, έδωσε στο κόμμα το εκπληκτικό ποσοστό του 44% (η Νέα Δημοκρατία πήρε 33.5% ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ μόλις έφτασε το 4.6%), αναμένοντας μια νέα ανάκαμψη όπως αυτή του Ανδρέα Παπανδρέου μετά τις Κυβερνήσεις του Κωνσταντίνου Καραμανλή, τρεις δεκαετίες προηγουμένως.

Το 2010 ο Γιώργος Παπανδρέου υπέκυψε στους εκβιασμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ίδιου του κόμματός-του και δέχτηκε το Ελληνικό μνημόνιο και την πτώση-του.

Η ΑΝΟΔΟΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ

2010-2011 Η Αραβική Άνοιξη

- 2010 ΤΥΝΗΣΙΑ → Ισλαμική κυβέρνηση
- 2011 ΑΙΓΥΠΤΟΣ → Μόρσι → Σίσου
- 2011 ΥΕΜΕΝΗ → Εμφύλιος πόλεμος
- 2011 ΛΙΒΥΗ → Επέμβαση Γαλλίας, ΗΒ, ΗΠΑ
- 2011 ΣΥΡΙΑ → Πολλαπλές επεμβάσεις (ISIS, ΗΠΑ, ΡΩΣΙΑ)
- 2011 ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ → Περιορισμένες μεταρρυθμίσεις
- 2011 ΙΟΡΔΑΝΙΑ → Παρατεταμένη αναταραχή
- 2011 ΜΠΑΧΡΕΪΝ → Επέμβαση Σαουδικής Αραβίας
- 2018 ΣΟΥΔΑΝ → Εμφύλιος πόλεμος

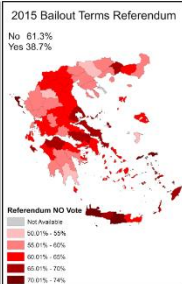

Το 2011 υπήρχαν απεργίες και γενικές απεργίες, το 2011 είχαμε τους αγανακτισμένους της πλατείας Συντάγματος, το 2012 είχαμε τις δίδυμες εκλογες και την κατακόρυφη εκλογική άνοδο του Σύριζα, Το 2015 την Κυβέρνηση του Σύριζα και τις συνομιλίες με την Ε.Ε.

Η ΑΝΟΔΟΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ

- 2009 Οριαμβευτική νίκη του Πασοκ
- 2010 Ελληνικό Μνημόνιο και πτώση Παπανδρέου
- 2011 Απεργίες και Γενικές Απεργίες
- 2011 Οι Αγανακτισμένοι της πλατείας Συντάγματος
- 2012 Οι δίδυμες εκλογες και η άνοδος του Σύριζα
- 2015 Κυβέρνηση Σύριζα και οι συνομιλίες με την ΕΕ
- 2015 5/7: νίκη στο δημοψήφισμα – 6/7: υποταγή

Η κληρονομία του Σύριζα:
Μετριοπαθής Ριζοσπαστισμός και Διεθνιστική προσέγγιση

Στις 5/7/2015 υπήρξε η **μεγάλη νίκη στο δημοψήφισμα** για την συνέχιση του αγώνα για την αλλαγή και στις 6/7/2015 την **υποταγή του Τσίπρα** που έβαλε τέλος στην επαναστατική πορεία.

Η κληρονομία του Σύριζα είναι ότι ακόμα και ένα μετριοπαθές πρόγραμμα για μια αριστερή κυβέρνηση οδηγεί σε επαναστατικές εξελίξεις και σε μια Διεθνιστική προσέγγιση. Πώς

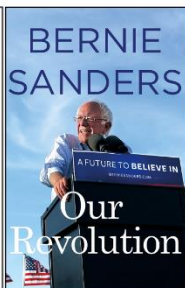
θα οργανωθεί αυτό το πράγμα θα πρέπει να το δούμε κάποια στιγμή.

Ο Μπέρνι Σάντερς είναι πολύ ενδιαφέρουσα περίπτωση. Αναπτύχθηκε στον απόηχο του «Occupy Wall Street» και του «Black Lives Matter» και άλλων παρόμοιων κινημάτων.

Η ΑΝΟΔΟΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ

- 2010 Occupy Wall Street
- 2013 Black Lives Matter και άλλα κινήματα
- 2016 Μπέρνι Σάντερς και οι προκριματικές
- 2016 Ο Ντόναλντ Τραμπ κερδίζει την Προεδρία απέναντι στην Χίλαρι Κλίντον
- 2020 Η καμπάνια του Μπέρνι Σάντερς χάνει την ορμή-της

Η κληρονομία του Μπέρνι Σάντερς:
Ο Σοσιαλισμός μπαίνει σαν έννοια στην πολιτική καθημερινότητα των ΗΠΑ

Εμποδίστηκε να είναι εκείνος ο αντίπαλος του Ντόναλντ Τραμπ από την γραφειοκρατία του Δημοκρατικού κόμματος, που προτίμησε την Χίλαρι Κλίντον, η οποία ήταν μέσα στα παλιά πλαίσια, και έχασε από τον Τραμπ.

Το 2020 η καμπάνια του Μπέρνι Σάντερς δεν είχε πλέον την ίδια δυναμική.

Η κληρονομία του Μπέρνι Σάντερς είναι ότι ο Σοσιαλισμός έχει μπει στη συζήτηση της πολιτικής των ΗΠΑ κάτι που ήταν αδύνατο προηγουμένως. Η συζήτηση για τον Σοσιαλισμό, ότι και αν εννοεί ο καθένας, το ίδιο το γεγονός ότι συζητείται, δημιουργεί δυνατότητες για κινητοποιήσεις και για αγώνα.

Άλλη επαναστατική διαδικασία ήταν η περίοδος του Τζέρεμι Κόρπυν στην ηγεσία του Εργατικού κόμματος η οποία, σχεδόν τυχαία, αποκάλυψε το πόσες επαναστατικές διαθέσεις είχε η Βρετανική εργατική τάξη, ο Βρετανικός λαός. Δεν μπορούσαν να τον αντιμετωπίσουν και χρησιμοποίησαν κάθε τρόπο για να τον ανατρέψουν. Τα κατάφεραν τελικά το 2019 που έχασε τις εκλογές και αναγκάστηκε να παραιτηθεί.

Η ΑΝΟΔΟΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ

- 2015 Ο Τζέρεμι Κόρπυν κερδίζει την ηγεσία του Εργατικού Κόμματος
- 2016 Μπρέξιτ, η υπόσκαψη του Κόρπυν και η μάχη για την ανατροπή-του
- 2017 Εκλογικά κέρδη με μετριοπαθές πρόγραμμα
- 2019 Η πτώση του «κόκκινου τείχους»
- 2020 Η αδίστακτη ηγεσία του Κίερ Στάρμερ
- 2024 Ο Στάρμερ πρωθυπουργός – «painful budget»

Η κληρονομία του Τζέρεμι Κόρπυν:
Ακόμα και ένα μετριοπαθές πρόγραμμα μπορεί να πυροδοτήσει επαναστατικές διαδικασίες

Ακολούθησε η αδίστακτη ηγεσία του Κίερ Στάρμερ η οποία απέβαλε όλους τους οπαδούς του Τζέρεμι Κόρπυν που μπορούσε να αποβάλει και δημιούργησε μια απελπισία την οποία είδαμε να κρατεί το Εργατικό κόμμα σε χαμηλά επίπεδα.

Το 2024 ο Στάρμερ έγινε πρωθυπουργός με μια πρωτοφανή εκλογική νίκη, όχι γιατί αυξήθηκαν οι δυνάμεις του Εργατικού κόμματος, (οι δυνάμεις του εργατικού κόμματος αυξήθηκαν από το 31% στο 33%) αλλά λόγω της διάσπασης των συντηρητικών που οι μισοί ψήφισαν το κόμμα του Νάιτζελ Φάρατζ.

Ήδη ο Στάρμερ προειδοποιεί για «rainful budget» (επώδυνο προϋπολογισμό) το επόμενο φθινόπωρο και περιμένουν στην Αγγλία να δουν κατά πόσο θα είναι rainful για τον κόσμο ή για τους πλούσιους. Ο ίδιος υπόσχεται, ή αφήνει να νοηθεί χωρίς να είναι καθόλου βέβαιο, ότι θα είναι rainful για τους πλούσιους.

Η κληρονομία του Τζέρεμι Κόρπυν είναι επίσης ότι ένα μετριοπαθές πρόγραμμα μπορεί να πυροδοτήσει επαναστατικές διαδικασίες.

Αντεπαναστατικά κινήματα και Ακροδεξιά

Παράλληλα με όλα αυτά τα επαναστατικά κινήματα έχουμε αντεπαναστατικά κινήματα σε όλο το κόσμο:

Ισλαμικός φονταμενταλισμός, η ακροδεξιά με την αντίθεση της στο μεταναστευτικό, Μαριν Λεπεν, Νάιτζελ Φάρατζ, Ντόναλντ Τραμπ, τους Ναζιστές της Χρυσής Αυγής.

Η ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

- Ισλαμικός φονταμενταλισμός, ISIS, Ταλιμπαν
 - Μετανάστες και η άνοδος της ακροδεξιάς
 - Μαριν Λεπεν, Νάιτζελ Φάρατζ και Ντόναλντ Τραμπ
 - Οι Ναζιστές της Χρυσής Αυγής
 - Στροφή δεξιά από τα παραδοσιακά κόμματα
 - Καταστροφικές πολιτικές στο μεταναστευτικό
 - Πτώση του Κέντρου και πόλωση στην πολιτική
- **Επανάσταση και Αντεπανάσταση πάνε μαζί**
Ποιος θα κερδίσει αποφασίζεται στο πεδίο

Τα παραδοσιακά κόμματα στρέφονται δεξιά, πλησιάζουν τις πολιτικές της ακροδεξιάς και φτάνουν σε καταστροφικές πολιτικές.

Αυτό το ζούμε καθημερινά στη Κύπρο. Το περίεργο είναι ότι στη Κύπρο δεν υπάρχει καν η αντίδραση που βλέπουμε σε πολλές άλλες χώρες.

Βλέπουμε επίσης παγκόσμια μια πτώση του Κέντρου γενικά και μια πόλωση στην πολιτική.

Επανάσταση και Αντεπανάσταση πάνε μαζί. Ποιος θα κερδίσει αποφασίζεται στο πεδίο της πολιτικής σύγκρουσης και είναι κάτι που δεν είναι εκ των προτέρων εγγυημένο, ούτε για την ακροδεξιά ούτε για τις επαναστατικές δυνάμεις.

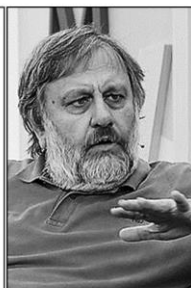
Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Μια ενδιαφέρουσα παρατήρηση του Slavoj Žižek, σχετικά με τα κινήματα και το κόμμα, παρακολουθώντας αυτές όλες τις κινήσεις που περιγράψαμε λέει:

Ο ŽIŽEK, ΤΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΜΜΑ

Όταν οι άνθρωποι προσπαθούν να «οργανωθούν» απευθείας στα κινήματα, το μέγιστο που μπορούν να δημιουργήσουν είναι ένας χώρος ισότητας για συζήτηση όπου οι ομιλητές επιλέγονται με κλήρωση και δίνεται σε όλους ο ίδιος (σύντομος) χρόνος για να μιλήσουν κ.λπ. Αλλά τέτοια κινήματα διαμαρτυρίας αποδεικνύονται ανεπαρκή τη στιγμή που κάποιος πρέπει να δράσει, να επιβάλει μια νέα τάξη – σε αυτό το σημείο, χρειάζεται κάτι σαν Κόμμα. Ακόμη και σε ένα ριζοσπαστικό κίνημα διαμαρτυρίας, οι άνθρωποι δεν ξέρουν τι θέλουν, απαιτούν έναν νέο Δάσκαλο να τους πει.

Αλλά αν ο κόσμος δεν ξέρει, ξέρει το Κόμμα; Επιστρέψαμε στο τυπικό θέμα του Κόμματος να έχει ιστορική διαδοτικότητα και να οδηγεί τον λαό;

Όταν οι άνθρωποι προσπαθούν να «οργανωθούν» απευθείας στα κινήματα, το μέγιστο που μπορούν να δημιουργήσουν είναι ένας χώρος ισότητας για συζήτηση όπου οι ομιλητές επιλέγονται με κλήρωση και δίνεται σε όλους ο ίδιος (σύντομος) χρόνος για να μιλήσουν κ.λπ.

Αλλά τέτοια κινήματα διαμαρτυρίας αποδεικνύονται ανεπαρκή τη στιγμή που κάποιος πρέπει να δράσει, να επιβάλει

μια νέα τάξη – σε αυτο το σημείο, χρειάζεται κάτι σαν Κόμμα. Ακόμη και σε ένα ριζοσπαστικο κίνημα διαμαρτυρίας, **οι άνθρωποι δεν ξέρουν τι θέλουν**, απαιτουν έναν νέο Δάσκαλο να τους πει.

Αλλα αν ο κόσμος δεν ξέρει, ξέρει το Κόμμα; Επιστρέψαμε στο τυπικο θέμα του Κόμματος να έχει ιστορικη διορατικότητα και να οδηγει τον λαό;

Στο βιβλίο του «**Less than nothing**» αναφέρεται στον Μπρεχτ και σε ένα τραγούδι το οποίο θεωρείται απο πολλους προβληματικο γιατι φαινομενικα παρουσιάζει το Κόμμα και τις αποφάσεις-του σαν αλάνθαστες έννοιες:

Σε αυτο που είναι για κάποιους το πιο προβληματικο τραγούδι του **The Measures Taken** [του Μπρεχτ], της γιορτης του κόμματος, προτείνει κάτι πολυ πιο μοναδικο και ακριβες απο όσο φαίνεται στην αρχη.

Φαίνεται ότι ο Μπρεχτ απλως ανυψώνει το Κόμμα στην ενσάρκωση της Απόλυτης Γνώσης, ένα ιστορικο παράγω-

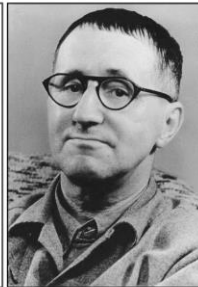
ντα με πλήρη και τέλεια εικόνα της ιστορικης κατάστασης, ένα «υποκείμενο που υποτίθεται ότι ξέρει» αν υπήρξε ποτέ: «Έχεις δύο μάτια, αλλα το Κόμμα έχει χίλια μάτια!»

Ωστόσο, μια προσεκτικη ανάγνωση του τραγουδιου καθιστα σαφες ότι κάτι διαφορετικο συμβαίνει: στην επίπληξη του προς τον νεαρο κομμουνιστη, ο χωρος λέει ότι **το Κόμμα δεν τα ξέρει όλα**, ότι **ο νεαρος κομμουνιστης μπορεί να έχει δικιο στη διαφωνία του με την κυρίαρχη Γραμμη**.

Ο ΜΠΡΕΧΤ ΚΑΙ Ο ΝΕΑΡΟΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ

ΜΠΡΕΧΤ: Η ΑΠΟΦΑΣΗ (ΤΑ ΛΗΦΘΕΝΤΑ ΜΕΤΡΑ)

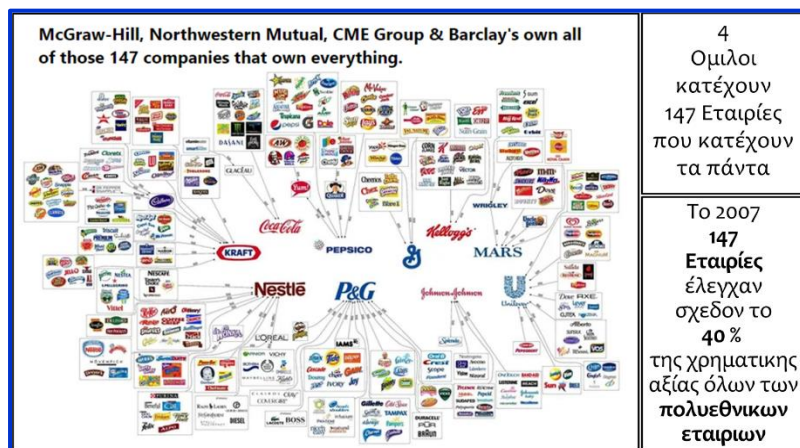
Δείξε μας τον δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε, και θα τον ακολουθήσουμε όπως εσυ, αλλα μην ακολουθήσεις τον σωστό δρόμο χωρις εμας. Χωρις εμας, αυτος ο δρόμος είναι ο πιο ψεύτικος. Μην αποχωρίζεσαι απο εμας.

Αυτο είναι πολυ σημαντικο.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι όποιος κι αν είναι ο δρόμος που θα ακολουθήσουμε, αν δεν έχει μια κοινω-νικη βάση πάνω στην οποία να στηρίζεται, δεν μπορεί να παιει πουθενα, όσο σωστος κι αν είναι.

ΜΟΝΟΠΩΛΙΑ

4 Ομιλοι κατέχουν 147 Εταιρίες που κατέχουν τα πάντα

Το 2007 147 Εταιρίες έλεγχαν σχεδον το 40% της χρηματικης αξίας όλων των πολυεθνικων εταιριων

Τέσσερεις όμιλοι κατέχουν 147 εταιρίες που κατέχουν τα πάντα. Το 2007 147 εταιρίες έλεγχαν σχεδον το 40% της χρηματικης αξίας όλων των πολυεθνικων εταιριων, σήμερα είναι ακόμα χειρότερα.

Μια άλλη ανάλυση μελέτησε τις διασυνδέσεις των διαφόρων εταιριων γιατι αυτες οι εταιρίες είναι πολυ πολύπλοκες και οι εμπλεκόμενες ιδιοκτησίες-τους προσδίδουν ακόμα μεγαλύτερη συγκέντρωση στις δυνατό-

τητες επιρροης στην κοινωνία.

Ενας πυρήνας 1318 εταιριων με διασυνδεμένες ιδιοκτησίες... αν και αντιπροσωπεύουν 20% των διεθνων εσόδων... συλλογικα κατέχουν μέσω των μετοχών-τους την πλειοψηφία των μεγάλων εταιριων “blue chip” και βιομηχανιων του κόσμου – την «πραγματικη οικονομία»– που αποτελουν ένα πρόσθετο 60% των παγκόσμιων εσόδων.

Μεγάλο μέρος εντοπίζεται σε μια “**υπερ-ομάδα**” 147 ακόμα πιο σφιχτοδεμένες εταιρίες – όλη η ιδιοκτησία-τους ανήκε σε άλλα μέλη της υπερ-ομάδας – που μπορούσε να ελέγχει το 40% του συνολικού πλούτου του δικτύου.

Στην ουσία, λιγότερες από 1% των εταιριών ήταν σε θέση να ελέγχει το 40% ολόκληρου του δικτύου. Οι περισσότερες ήταν χρηματιστικά ιδρύματα. Στα top 20 περιλαμβάνονται οι **Barclays Bank, JPMorgan Chase & Co, και το Goldman Sachs Group.**

Κάποιοι χαρακτήρισαν αυτή την κατάσταση σαν σοσιαλισμό των υπερ-μονοπωλίων: «**Capitalism and the free market are dead**»! Είναι πεθαμένος ο καπιταλισμός, ζούμε στην εποχή της «**κουμμουνιστικής δημοκρατίας των μεγάλων εταιρειών**».

Ας θυμηθούμε τη θέση του **Μαρξ**:

... νέες, ανώτερες σχέσεις παραγωγής δεν εμφανίζονται πριν οι υλικές συνθήκες για την ύπαρξή-τους ωριμάσουν στη μήτρα της παλιάς κοινωνίας.

Αυτά τα δεδομένα δείχνουν ότι οι συνθήκες για την ύπαρξη ανώτερων σχέσεων παραγωγής έχουν ωριμάσει στη μήτρα της παλιάς κοινωνίας.

Και τη θέση του **Λένιν**: ... το μονοπώλιο που αναπτύσσεται στο χώμα του ελεύθερου ανταγωνισμού, και ακριβώς από τον ελεύθερο ανταγωνισμό, είναι η μετάβαση από το καπιταλιστικό σύστημα σε μια ανώτερη κοινωνικο-οικονομική τάξη.

Δηλαδή τα στοιχεία για μια ανώτερη κοινωνικο-οικονομική τάξη υπάρχουν ήδη εδώ, δεν είναι κάτι που ανήκει στη σφαίρα της θεωρίας και μόνο.

Απαλλοτριωση των Μονοπωλίων

Τι καλά που θα ήταν αν η επιχειρησιακή αποτελεσματικότητα της Walmart, η υλικοτεχνική της ιδιοφυΐα, αν η αρχιτεκτονική του ευέλικτου οικονομικού σχεδιασμού μπορούσε να **απαλλοτριωθεί και να μεταμορφωθεί** από εκείνους που στοχεύουν σε μια πιο ισότιμη, απελευθερωτική κοινωνία!

Αλλά το σύνολο όλων των χρήσιμων πραγμάτων και το σύνολο όλων των κερδοφόρων πραγμάτων δεν είναι το ίδιο.

Αν κάτι είναι κερδοφόρο, ακόμα κι αν δεν είναι χρήσιμο ή ακόμη είναι επιβλαβές, κάποιος θα συνεχίσει να το παράγει εφόσον η αγορά αφήνεται στους δικούς-της σχεδιασμούς.

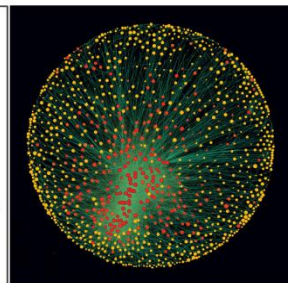
ΕΤΑΙΡΙΚΕΣ ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΕΙΣ (2011)

... ένας πυρήνας 1318 εταιριών με διασυνδεδεμένες ιδιοκτησίες... άνωκα αντιπροσωπεύουν 20% των διεθνών εσόδων... συλλογικά κατέχουν μέσω των μετοχών-τους την πλειοψηφία των μεγάλων εταιριών “blue chip” και βιομηχανιών του κόσμου – την “πραγματική οικονομία” – που αποτελούν ένα πρόσθετο 60% των παγκόσμιων εσόδων.

... μεγάλο μέρος εντοπίζεται σε μια “**υπερ-ομάδα**” 147 ακόμα πιο σφιχτοδεμένες εταιρίες – όλη η ιδιοκτησία-τους ανήκε σε άλλα μέλη της υπερ-ομάδας – που μπορούσε να ελέγχει το 40% του συνολικού πλούτου του δικτύου.

Στην ουσία, λιγότερες από 1% των εταιριών ήταν σε θέση να ελέγχει το 40% ολόκληρου του δικτύου.

Οι περισσότερες ήταν χρηματιστικά ιδρύματα. Στα top 20 περιλαμβάνονται οι **Barclays Bank, JPMorgan Chase & Co, και το Goldman Sachs Group.**

ΕΤΑΙΡΙΚΕΣ ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΕΙΣ (2011)

... νέες, ανώτερες σχέσεις παραγωγής δεν εμφανίζονται πριν οι υλικές συνθήκες για την ύπαρξή-τους ωριμάσουν στη μήτρα της παλιάς κοινωνίας.

Καρλ Μαρξ, 1859

... το μονοπώλιο που αναπτύσσεται στο χώμα του ελεύθερου ανταγωνισμού, και ακριβώς από τον ελεύθερο ανταγωνισμό, είναι η μετάβαση από το καπιταλιστικό σύστημα σε μια ανώτερη κοινωνικο-οικονομική τάξη.

Λένιν, 1917

Η ΛΑΪΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ WALMART

Τί καλά που θα ήταν αν η επιχειρησιακή αποτελεσματικότητα της Walmart, η υλικοτεχνική της ιδιοφυΐα, αν η αρχιτεκτονική του ευέλικτου οικονομικού σχεδιασμού μπορούσε να **απαλλοτριωθεί και να μεταμορφωθεί** από εκείνους που στοχεύουν σε μια πιο ισότιμη, απελευθερωτική κοινωνία!

... Αλλά το σύνολο όλων των χρήσιμων πραγμάτων και το σύνολο όλων των κερδοφόρων πραγμάτων δεν είναι το ίδιο.

Αν κάτι είναι κερδοφόρο, ακόμα κι αν δεν είναι χρήσιμο ή ακόμη είναι επιβλαβές, κάποιος θα συνεχίσει να το παράγει εφόσον η αγορά αφήνεται στους δικούς-της σχεδιασμούς.

ΜΙΚΤΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ

Ακόμη και η Αρχικαπιταλιστική Αμερική είναι το σπίτι όχι μόνο της Walmart και της Amazon, που είναι τεράστιες, αλλά και του Πενταγώνου: παρα το γεγονός ότι είναι απίστευτα καταστροφικό, το Υπουργείο Άμυνας των ΗΠΑ είναι ο μεγαλύτερος εργοδότης στον κόσμο, και μια κεντρικά προγραμματισμένη λειτουργία του δημόσιου τομέα.

Στην πραγματικότητα, σχεδόν όλες οι χώρες είναι μικτές οικονομίες που περιλαμβάνουν διάφορους συνδυασμούς αγορών και σχεδίασης.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες, φαινομενικά το πιο καπιταλιστικό των κρατών, αυτή η διαδικασία [της καινοτομίας από τον δημόσιο τομέα πριν εμπλακούν ιδιωτικά κεφάλαια] έχει κρυφτεί σε μεγάλο βαθμό επειδή τόσο μεγάλο μέρος της έχει συμβεί κάτω από την διεύθυνση του Πενταγώνου, αυτό το μέρος της κυβέρνησης, όπου ακόμη και ο πιο ένθερμος Ρεπουμπλικανός υποστηρικτής του ελεύθερου εμπορίου επιτρέπει στον εαυτό του να ανακαλύψει τις χαρές του κεντρικού σχεδιασμού.

ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

- Οι συνθήκες ύπαρξης των νέων, ανώτερων σχέσεων παραγωγής έχουν ωριμάσει στη μήτρα της παλιάς κοινωνίας
- Τα μονοπώλια έχουν ήδη κάμει τον Καπιταλισμό έτοιμο για μια ανώτερη κοινωνικο-οικονομική τάξη, αλλά είναι ακόμα ελεγχόμενα από ιδιωτικά συμφέροντα
- Αυτά τα συμφέροντα ελέγχουν την πολιτική ζωή, όπως ελέγχουν τα πάντα
- Η αλλαγή ιδιοκτησίας των μονοπωλίων είναι αναγκαία

GE	NEWS-CORP	DISNEY	WELLS FARGO	TIME WAREHOUSE	CBS
Media Properties: GEORGIA	Media Properties: NEWS	Media Properties: DISNEY	Media Properties: WELLS FARGO	Media Properties: TIME WAREHOUSE	Media Properties: CBS

Στην πραγματικότητα, ο πόλεμος και ο οικονομικός σχεδιασμός έχουν μακρά ιστορία μαζί, και ο γεμάτος με συγκρούσεις εικοστός αιώνας απαιτούσε από το κοινό σχεδιασμό και καινοτομία σε τεράστιες κλίμακες.

Αυτά από το «People's Republic of Walmart» ένα πολύ ενδιαφέρον βιβλίο.

Ως πού έχει φτάσει αυτή η συγκέντρωση των εταιρειών;

Οι συνθήκες ύπαρξης των νέων, ανώτερων σχέσεων παραγωγής έχουν ωριμάσει στη μήτρα της παλιάς κοινωνίας. Τα μονοπώλια έχουν ήδη κάμει τον Καπιταλισμό έτοιμο για μια ανώτερη κοινωνικο-οικονομική τάξη, αλλά είναι ακόμα ελεγχόμενα από ιδιωτικά συμφέροντα

Αυτά τα συμφέροντα ελέγχουν την πολιτική ζωή, όπως ελέγχουν τα πάντα. Η αλλαγή ιδιοκτησίας των μονοπωλίων είναι αναγκαία. Στον πίνακα/σκαρίφημα βλέπουμε τη συγκέντρωση στα μέσα μαζικής ενημέρωσης στις ΗΠΑ.

Το 1983 πενήντα τέτοιες ομάδες έλεγχαν τα ΜΜΕ. Το 2011 μιλούμε για έξη τέτοιες ομάδες, έξη ιδιοκτήτες ελέγχουν την πληροφόρηση στις ΗΠΑ. Για σήμερα δεν έχω στοιχεία, αν συμβαίνει κάτι διαφορετικό θα έχει γίνει χειρότερο.

ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Λίγα λόγια σχετικά με την συζήτηση σε σχέση με τη μεταρρύθμιση και την επανάσταση. Το να ζεις σε ένα σταθερό σύστημα και να το αναλύεις και να περιμένεις ότι αυτό το σύστημα θα περάσει ομαλά στο επόμενο, δηλαδή από τον καπιταλισμό στον σοσιαλισμό είναι λάθος. Φαίνεται στη πρώτη γραφική παράσταση, όπου μερικά χρόνια πριν τις αλλαγές, όλα πάνε κανονικά και ξαφνικά υπάρχει ένα απότομο πήδημα στο νέο το σύστημα.

Τα πράγματα αλλάζουν όταν φτάσεις κοντά, όταν αρχίσουν τα γεγονότα να εξελίσσονται. Η δεύτερη γραφική παράσταση είναι πολύ πιο εξελικτική φαινομενικά, αλλά οι δυο γραφικές παραστάσεις είναι ακριβώς οι ίδιες. Απλά η εικόνα που βλέπουμε στην πρώτη γραφική παράσταση είναι μια εικόνα 100 χρόνων ενώ στη δεύτερη είναι μια εικόνα 10 χρόνων.

Όταν μπεις μέσα στις εξελίξεις πλέον κτίζεις το ένα πάνω στο άλλο, δεν είναι μια απότομη αλλαγή είναι μια εξελικτική πορεία. Σε επαναστατικές περιόδους ακόμα και μετριοπαθείς μεταρρυθμίσεις οδηγούν σε επαναστατικές συνθήκες και όλες οι επαναστάσεις αρχίζουν με κάποιες μεταρρυθμίσεις. Δεν είναι απλα εγκατάλειψη του παλιου και εφαρμογη κάποιου νέου, είναι μεταρρυθμίσεις οι οποίες οδηγουν σε επιταχυνόμενες εξελίξεις μέχρι που να φτάνουν σε κάτι το νέο.

Οι επαναστάσεις ξεκινούν συνήθως με μια σχετικά **αυθόρμητη εξέγερση**. Για να οδηγηθούν όμως κάπου χρειάζεται μια **συνειδητη οργάνωση** που θα μπορέσει να χαράξει κάποια πορεία και να την δώσει στις μάζες.

Αυτη είναι η διαφορά των μαζικών κομμάτων με τις σεκταριστικές ομάδες. Τα μαζικά κόμματα είναι εκείνα που μπορούν, θέλουν, δίδουν κατεύθυνση στις μάζες. Οι σεκταριστικές ομάδες έχουν ωραία σχέδια στο μυαλό τους αλλά ουδέποτε τα συνδέουν με τη συνείδηση των μαζών. Χρειάζεται να δούμε πως μπορεί να υπάρξει καθοδήγηση της εξέγερσης, πως μια ηγεσία μπορεί να οδηγήσει σε κάποια σοβαρή πολιτική αλλαγή.

Η Ρωσία

Ο Ρωσικός καπιταλισμός αναπτύχθηκε πάνω στη βάση της **πρωτόγονης συσσώρευσης** της Σοβιετικής εποχής. Ουσιαστικά ο πλούτος που δημιούργησε η Σοβιετική Ένωση ληστεύτηκε από τους διάφορους ολιγάρχες και δημιούργησαν εκείνο που είδαμε την εποχή του Μπορίς Γέλτσιν, εκείνο τον γκανγκστερικό καπιταλισμό. Υπερμονοπώλια από την αρχή με τα οποία κράτα ο καθένας ότι κατάφερε να κλέψει από το Σοβιετικό κράτος.

Ο Βλαντίμιρ Πούτιν σε κάποια στιγμή με ένα αυταρχικό τρόπο μάζεψε όλα αυτά τα πράγματα και έγινε ουσιαστικά ο **Βοναπάρτης του Ρωσικού Καπιταλισμού**. Είναι εκείνος που μπόρεσε και μάζεψε τον ρωσικό καπιταλισμό και τον έκανε την σημερινή Ρωσία που αποτελεί απειλή για τη Δύση.

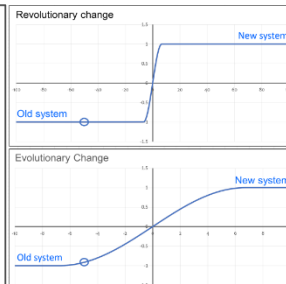
Εξ' ου και η μεγάλη σύγκρουση. Ενώ η Δύση ουσιαστικά βοήθησε τον Πούτιν να επιπλεύσει, τελικά κατάλαβε ότι δεν είναι εύκολο να τον ελέγξει και τρέχει να τον μαζέψει.

Τα Κινήματα για τη Δημοκρατία στη Ρωσία δεν οδηγούν στο Σοσιαλισμό. Ακόμα οι μάζες στη Ρωσία βλέπουν τον Δυτικό Καπιταλισμό σαν στόχο τους, μια πιο ελεύθερη κοινωνία, που όντως είναι, αλλά έχουν και πολλές αυταπάτες για το τι είναι δυτικός καπιταλισμός.

Έτσι μια ανατροπή στη Ρωσία δεν θα οδηγήσει σε καλύτερες καταστάσεις, θα οδηγήσει ουσιαστικά σε μια προσπάθεια περισσότερο δυτικής κατεύθυνσης εξέλιξης.

ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

- Επανάσταση και Εξέλιξη
- Μεταρρύθμιση και Επανάσταση
- Ακόμα και μετριοπαθείς μεταρρυθμίσεις οδηγούν σε επαναστατικές συνθήκες
- Οι επαναστάσεις αρχίζουν με μεταρρυθμίσεις
- **Μετριοπαθής Ριζοσπαστισμός**: ένα μετριοπαθές πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων που μεταμορφώνεται σε επαναστατικό πρόγραμμα καθώς εξελίσσονται οι καταστάσεις

ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

- Η ανάπτυξη του Ρωσικού καπιταλισμού βασίζεται στην **'πρωτόγονη συσσώρευση'** της Σοβιετικής εποχής
- **Ο Πούτιν είναι ο Βοναπάρτης του Ρωσικού Καπιταλισμού**
- Κινήματα για τη Δημοκρατία στη Ρωσία δεν οδηγούν στο Σοσιαλισμό
- Οι διαμαρτυρόμενοι βλέπουν τον **Δυτικό Καπιταλισμό** σαν στόχο-τους

Η Κίνα

Η Κίνα θεωρω ότι βρίσκεται στην ίδια πορεία αλλά σε ένα πολύ προηγούμενο στάδιο από ότι είναι η Ρωσία σήμερα. Δεν έχει ακόμα περάσει σε πλήρη καπιταλιστική λειτουργία αλλά πάει προς τα εκεί. Αν

δούμε τα μονοπώλια που δημιουργούνται στη Κίνα, είναι της ίδιας μορφής με το τι συμβαίνει στη Δύση.

ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

- Η Κίνα αναπτύσσεται ραγδαία χάρη στον **κεντρικό σχεδιασμό**. Στηρίζεται επίσης στη δημιουργία **γιγαντιαίων μονοπωλίων**.
- Οι διεθνείς επιδιώξεις της Κίνας τείνουν να γίνονται **ιμπεριαλιστικές**.
- Ένας νέος **ψυχρός πόλεμος** είναι ήδη φανερός. Αιτήματα για δημοκρατία είναι συνυφασμένα με αυτό.
- Ανατροπή του Κομμουνιστικού Κόμματος οδηγεί σχεδόν σίγουρα στον **καπιταλισμό**.

China*	
1. Alibaba	\$1,974.2
2. JD.com	\$127.74
3. Pinduoduo	\$118.54
4. Suning	\$45.29
5. 1PP.com	\$39.74
US**	
1. Amazon	\$247.41
2. Walmart	\$41.01
3. eBay	\$25.62
4. Apple	\$14.82
5. The Home Depot	\$12.28

*BASED ON SALES OF RETAIL E-COMMERCE USING THE RETAILER'S OWN WEBSITE OR APP. **BASED ON SALES OF RETAIL E-COMMERCE USING THE RETAILER'S OWN WEBSITE OR APP. SOURCE: STATISTA, APRIL 2021

Οποιαδήποτε αλλαγή στην Κίνα, τυχόν ανατροπή του Κομμουνιστικού κόμματος, δεν πρέπει να περιμένει κανένας ότι θα οδηγήσει σε ένα υγιή σοσιαλισμό. Πάλι ο προσανατολισμός είναι σε παραπάνω δημοκρατία, όπως την φαντάζονται ότι υπάρχει στη Δύση.

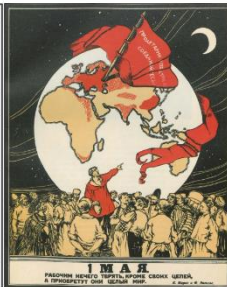
Είναι προς τα εκεί που θα πάει η κατάσταση και είναι για αυτό που μπορεί και η Αμερική και η Δύση γενικότερα να εκμεταλλεύονται αυτά τα κινήματα ή ακόμα και σε πολλές περιπτώσεις να τα βοηθά και να προσπαθεί να τα υποθάψει.

Η τύχη της επανάστασης θα κριθεί στη Δύση

Η δική μου αντίληψη είναι ότι η επιτυχία ή η αποτυχία της Επανάστασης θα κριθεί στις αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες.

ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

- Η επιτυχία ή η αποτυχία της Επανάστασης θα κριθεί στις αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες
- Στη Ρωσία, την Κίνα, την Ινδία ή κάποια άλλη περιφερειακή χώρα η Επανάσταση μπορεί να πετύχει μόνο προσωρινά – **εκτός αν επεκταθεί και στη Δύση**.
- Η εστίαση της δουλειάς μας πρέπει να είναι εκεί που μπορούμε να κάμουμε κάτι: πρέπει να **ασχοληθούμε με προβλήματα που μπορούμε να λύσουμε**.
- Οι ΗΠΑ και η Ευρώπη είναι τα αποφασιστικά πεδία μάχης

Στη Ρωσία, την Κίνα, την Ινδία ή κάποια άλλη περιφερειακή χώρα οποιαδήποτε Επανάσταση μπορεί να πετύχει μόνο προσωρινά – εκτός αν επεκταθεί και στη Δύση.

Η εστίαση της δουλειάς μας πρέπει να είναι **εκεί που μπορούμε να κάμουμε κάτι**: πρέπει να ασχοληθούμε με τα προβλήματα που μπορούμε να λύσουμε.

Οι ΗΠΑ και η Ευρώπη είναι τα αποφασιστικά πεδία μάχης.

ΤΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙ

Συζητήσαμε τα αδιέξοδα του Καπιταλισμού:

- Οι οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες είναι ώριμες για τη μετάβαση στον Σοσιαλισμό.
- Ο Καπιταλισμός βρίσκεται μπροστά σε μια νέα μεταμόρφωση: Σοσιαλισμός ή Επικράτηση των ι-διωτικών μονοπωλίων;

Δεν συζητήσαμε το πώς παίρνουμε την εξουσία.

- Δεν είχαμε χρόνο
- Δεν υπάρχει ένα και μόνο σχέδιο. Εξαρτάται σε πια στιγμή θα γίνει αυτή κατάληψη της εξουσίας, σε ποια χώρα.

Όπως έλεγε ο Ναπολέων «**ο στρατηγος που πάει στη μάχη με ένα σχέδιο είναι κακος στρατηγός**».

Αυτο που εννοούσε είναι ότι τα σχέδια αλλάζουν για να ανταποκρίνονται στις συγκεκριμένες συνθήκες. Δεν πρέπει να έχουμε ένα μονόχροτο σχέδιο και να προσπαθούμε να το εφαρμόσουμε ότι και να συμβεί.

Η Σημασία της Ιστορικής Εμπειρίας

Το να ανατρέξουμε στην ιστορική εμπειρία είναι καλο αλλά πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι η ιστορική εμπειρία ισχύει για τις συγκεκριμένες συνθήκες.

Η ιστορία δεν είναι ποτε η ίδια· είναι τόσες πολλές οι παραλλαγες και οι παράγοντες που αλλοιώνουν τις καταστάσεις, που πρέπει να μπορούμε να εφαρμόζουμε τις πολιτικές και τα προγράμματα.

Ο Λένιν έκαμνε ακριβως αυτο το πράγμα: άλλαζε τα σχέδια ανάλογα με τις συνθήκες.

Η Εμπειρία της Ρωσικής Επανάστασης

Όταν τον Φεβράρη του 1917 μια λαϊκή εξέγερση ανέτρεψε το παλιο καθεστωσ ο Λένιν βρισκόταν εξόριστος στην Ελβετία. Οι μπολσεβίκοι, πιστοι στο πρόγραμμα του κόμματος, είχαν μια ανεκτική στάση απέναντι στη νέα κυβέρνηση.

Ο Λένιν, με τα «Γράμματα από μακρυα» τους καλούσε να μην δώσουν καμια υποστήριξη στη νέα κυβέρνηση και να προγραμματίσουν την κατάληψη της εξουσίας απο την εργατική τάξη. Όταν κατάφερε να επιστρέψει στη Ρωσία, πρότεινε τις «Θέσεις του Απρίλη» στη βάση της εκτίμησής-του για τις νέες συνθήκες που επέβαλλαν ριζική αναπροσαρμογή του προγράμματος των μπολσεβίκων. Μπόρεσε να πείσει το Συνέδριο του κόμματος παρα τις αντιδράσεις των βασικών στελεχων της ηγεσίας.

Τον Ιούλιο οι εργατικές μάζες εξεγέρτηκαν και απαιτούσαν την κατάληψη της εξουσίας. Ο Λένιν και οι μπολσεβίκοι ήταν αντίθετοι με αυτή την εξέγερση, που την θεωρούσαν πρόωρη, πως δεν μπορούσε να κερδίσει και να κρατήσει την εξουσία. Παρόλα αυτά, πήραν μέρος στην εξέγερση για να μείνουν δίπλα στις μάζες και να μειώσουν τις αρνητικές επιπτώσεις. Γι αυτή-τους τη στάση βρέθηκαν στο στόχαστρο των αρχων, ο Λένιν κατέφυγε και κρύφτηκε στην Φιλλανδία και ο Τρότσκι βρέθηκε κατηγορούμενος στα δικαστήρια. Κατάφεραν όμως να σταματήσουν έγκαιρα την εξέγερση και ν' αποφύγουν μια καταστροφική ήττα για το εργατικό κίνημα.

ΤΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙ ΑΚΟΜΑ

• Συζητήσαμε τα αδιέξοδα του Καπιταλισμου

• Οι οικονομικες και κοινωνικες συνθήκες είναι ώριμες για τη μετάβαση στον Σοσιαλισμο

• Ο Καπιταλισμος βρίσκεται μπροστα σε μια νέα μεταμόρφωση: Σοσιαλισμος ή Επικράτηση των ιδιωτικων μονοπωλίων;

• Δεν συζητήσαμε πώς παίρνουμε την εξουσία

• Δεν είχαμε χρόνο

• Δεν υπάρχει ένα και μόνο σχέδιο (Ναπολέων)

• Ανατρέχοντας στην ιστορική εμπειρία

ΤΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙ ΑΚΟΜΑ

• Από την κατάρρευση της παλιας εξουσίας στην εγκαθίδρυση της νέας

• Από τον Φεβράρη στον Οκτώβρη: η κατάληψη των Χειμερινων Ανακτόρων

• Μπολσεβίκοι και Λένιν – οι ιδιαιτερότητες της Ρωσίας του 1917

• Η ένοπλη βία και η σημασία της πλειοψηφίας

Παρα το ότι βρίσκονταν στην παρανομία, όταν εκδηλώθηκε το κίνημα του στρατηγού Κορνίλοβ, οι μπολσεβίκοι στάθηκαν δίπλα στην Κυβέρνηση με αποτέλεσμα να συντριβεί η επικράτηση της αντίδρασης.

Στο Συνέδριο των Σοβιετ που ακολούθησε, οι μπολσεβίκοι κέρδισαν την πλειοψηφία και μπόρεσαν έτσι να οργανώσουν την Επανάσταση του Οχτώβρη και να εγκαθιδρύσουν το πρώτο προλεταριακό κράτος στον κόσμο

Αυτή δεν είναι η εικόνα ενός τέλει, προκαθορισμένου σχεδίου. Η δύναμη της δράσης των μπολσεβίκων βρισκόταν **στην αναπροσαρμογή** των σχεδίων-τους για να ανταποκρίνονται στις μεταβαλλόμενες συνθήκες.

Αυτό δεν νομιμοποιεί την τυφλή αντιγραφή της δράσης των μπολσεβίκων το 1917 στη Ρωσία. Αυτό που ήταν σωστό σ' αυτή τη δράση δεν ήταν οι συγκεκριμένες πολιτικές, ήταν η αναπροσαρμογή της δράσης-τους για να συνάδουν με την πραγματικότητα της Ρωσίας στη συγκεκριμένη στιγμή.

Αν υπάρχει ένα δίδαγμα από την αναδρομή στη Ρωσική Επανάσταση, είναι ακριβώς η προσεκτική ανάλυση της τρέχουσας κατάστασης και η αποφυγή της εμμονής σε άκαμπτα πρότυπα.

Αυτοκριτική Ανάλυση

Είχα την ευτυχία να διαβάσω πρόσφατα το βιβλίο του Τάκη Μαστρογιαννόπουλου «Η Ανοδος και η Πτώση των Εργατικών Διεθνών» και μου έχει δώσει μερικές σημαντικές πτυχές των απόψεων του Λένιν

που δεν τις είχα δει προηγουμένως. Στο τέταρτο συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς όταν μίλησε για τα πέντε χρόνια της Ρωσικής επανάστασης εντόπιζε λάθη σε προηγούμενες αποφάσεις της Διεθνούς:

Στο τρίτο συνέδριο, το 1921, υιοθετήσαμε ένα ψήφισμα για την οργανωτική δομή των κομμουνιστικών κομμάτων και για τις μεθόδους και το περιεχόμενο των δραστηριοτήτων-τους.

Το ψήφισμα είναι **εξαιρετικό, αλλά είναι σχεδόν εξ ολοκλήρου ρωσικό**, δηλαδή,

ΤΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙ ΑΚΟΜΑ

Στο τρίτο συνέδριο, το 1921, υιοθετήσαμε ένα ψήφισμα για την οργανωτική δομή των κομμουνιστικών κομμάτων και για τις μεθόδους και το περιεχόμενο των δραστηριοτήτων-τους.

Το ψήφισμα είναι **εξαιρετικό, αλλά είναι σχεδόν εξ ολοκλήρου ρωσικό**, δηλαδή, όλα σε αυτό **βασίζονται σε ρωσικές συνθήκες**. Αυτό είναι το καλό σημείο-του, αλλά είναι και η αποτυχία του. Είναι αποτυχημένο επειδή είμαι βέβαιος ότι **κανένας ξένος δεν μπορεί να το διαβάσει**.

Πρώτον, είναι πολύ μεγάλο, που περιέχει πενήντα ή περισσότερα σημεία. Οι ξένοι δεν είναι συνήθως σε θέση να διαβάσουν τέτοια πράγματα.

4^ο Συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς
Πέντε χρόνια της Ρωσικής Επανάστασης και οι προοπτικές της Παγκόσμιας Επανάστασης
Λένιν 1922

όλα σε αυτό **βασίζονται σε ρωσικές συνθήκες**. Αυτό είναι το καλό σημείο-του, αλλά είναι και η αποτυχία του. Είναι αποτυχημένο επειδή είμαι βέβαιος ότι **κανένας ξένος δεν μπορεί να το διαβάσει**.

Πρώτον, είναι πολύ μεγάλο, που περιέχει πενήντα ή περισσότερα σημεία. Οι ξένοι δεν είναι συνήθως σε θέση να διαβάσουν τέτοια πράγματα.

Δεύτερον, ακόμη και αν το διαβάσουν, δεν θα το καταλάβουν επειδή **είναι πολύ ρωσικό**. Όχι επειδή είναι γραμμένο στα ρωσικά – έχει μεταφραστεί άριστα σε όλες τις γλώσσες – αλλά επειδή είναι γεμάτο με το ρωσικό πνεύμα.

Και τρίτον, αν κατ' εξαίρεση κάποιος ξένος το καταλαβαίνει, δεν μπορεί να το εκτελέσει. Αυτό είναι το τρίτο ελάττωμα.

Έχω την εντύπωση ότι **κάναμε ένα μεγάλο λάθος με αυτό το ψήφισμα**, δηλαδή ότι μπλοκάρει τον δικό μας δρόμο για περαιτέρω επιτυχία.

Αυτός ο άνθρωπος τον οποίο πολλοί θεωρούν ότι είναι μονόχοντος και ότι δεν έχει καμία ευαισθησία, λέει «τα κάναμε μαντάρα γιατί νομίσαμε ότι η δική μας η εμπειρία έπρεπε να αντιγραφεί από τους άλλους, τους το δώσαμε και δεν ξέρουν τι θα το κάνουν», και συνεχίζει:

Νομίζω ότι μετα απο πέντε χρόνια της ρωσικής επανάστασης το πιο σημαντικό πράγμα για όλους μας, Ρώσους και ξένους συντρόφους, είναι **να καθίσουμε και να μελετήσουμε**. Έχουμε αποκτήσει μόνο την ευκαιρία να το πράξουμε.

Μελετάμε με τη **γενική έννοια**. Ωστόσο, πρέπει να μελετήσουμε με την **ειδική έννοια**, προκειμένου να κατανοήσουμε πραγματικά την οργάνωση, τη δομή, τη μέθοδο και το περιεχόμενο της επαναστατικής δουλειάς. (4^ο Συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς)

«Με την **ειδική έννοια**» σημαίνει να πιάσουμε τα πράγματα στη λεπτομέρεια, όπως συμβαίνουν, πού βρισκόμαστε, ποιες είναι οι συγκεκριμένες περιπτώσεις. Το να διαβάζουμε γενικά είναι ωραίο και μπορούμε βγάλουμε να ένα σωρο πράγματα, όμως **το να καταλάβουμε τις ειδικές συνθήκες** είναι το ζητούμενο.

Όσο θυμάμαι απο τους προηγούμενους δασκάλους του σοσιαλισμου, που πρόβλεψαν πολλά απο αυτα που θα συμβουν στη μελλοντική σοσιαλιστική επανάσταση και διέκριναν πολλά απο τα χαρακτηριστικά-του, δεν εξέφρασαν ποτε γνώμη για [την οργάνωση ενος Κόκκινου Στρατού].

Δεν υπήρχε γι' αυτους, γιατι προέκυψε μόνο όταν προχωρήσαμε στη δημιουργία ενος κόκκινου στρατου.

... ο στρατος χρησιμοποιει όλα όσα ήταν πιο καταναγκαστικα και αποτρόπαια σε αυτο που είχαμε κληρονομήσει απο τον καπιταλισμο.

Δηλαδη δεν μας έγγραψε κανένας πώς θα κάναμε το στρατο, είναι πράγματα που προέκυψαν στη πορεία της δράσης και λέει:

Πήραμε τη βοήθεια αστων εμπειρογνομόνων, που ήταν πλήρως διαποτισμένοι με την αστική νοοτροπία, που δεν ήταν πιστοι σ' εμας και δεν θα είναι πιστοι σε εμας για πολλά χρόνια.

Παρ' όλα αυτα, η ιδέα ότι μπορούμε να οικοδομήσουμε τον κομμουνισμο με τη βοήθεια καθαρων κομμουνιστων, χωρις τη βοήθεια των αστων εμπειρογνομόνων, είναι παιδαριώδης.

Το παράδειγμα του Κόκκινου Στρατου δεν είναι το μόνο που απαιτει τη χρήση εμπειρογνομόνων του καπιταλισμου. Παρακάτω λέει:

Είμαστε χαλύβδινοι στον αγώνα, έχουμε τις δυνάμεις και είμαστε ενωμένοι.

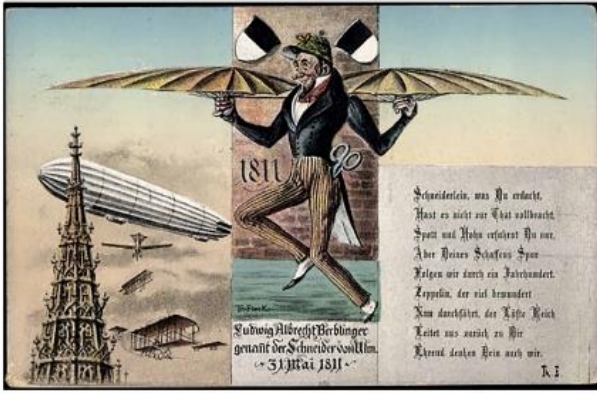
Και πρέπει να προχωρήσουμε στο οργανωτικό-μας έργο, χρησιμοποιώντας τη γνώση και την εμπειρία αυτων των εμπειρογνομόνων. Πρόκειται για μια απαραίτητη κατάσταση, χωρις την οποία ο σοσιαλισμος δεν μπορεί να χτιστει.

Ο σοσιαλισμος δεν μπορεί να χτιστει εκτος αν χρησιμοποιήσουμε την κληρονομια του καπιταλιστικου πολιτισμου. Το μόνο υλικο που έχουμε για να οικοδομήσουμε τον κομμουνισμο είναι αυτο που μας έχει αφήσει ο καπιταλισμος.

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

Ευτυχως όμως, όπως είπαμε προηγουμένως, ένα πράγμα που μας άφησε ο καπιταλισμος είναι **πολυ σημαντικό και πολυ καλο**. Την οργάνωση, τη μορφη της διοίκησης και τον σχεδιασμο των μονοπωλίων. Αν μπορέσει η κοινωνία να πάρει την εξουσία, το πρώτο πράγμα που έχει να κάμει είναι η **απαλλοτροίωση μιας δράκας βασικων μονοπωλίων και ο αναπροσανατολισμος-τους από το κυνηγητο του κέρδους στη βελτιστοποίηση της παραγωγης για το καλο της κοινωνίας**.

Τελειώνω με τον Μπέρτολτ Μπρεχτ

<p>Δεσπότη, θα πετάξω, Είπε ο ράφτης στον παπα. Κοίτα να δεις πώς γίνεται. Σκαρφάλωσε με μαραφέτια Που μοιάζαν με φτερα Στη ψηλη, ψηλη στέγη της εκκλησιας.</p>	<p>Ο ΡΑΦΤΗΣ ΤΗΣ ΟΥΛΜ, 1592 Μπέρτολτ Μπρεχτ</p>	<p>Πάει ο ράφτης, Είπε ο κόσμος στον παπα. Το'λεγαν και στο πανηγύρι Τα φτερα είχαν σπάσει Και τσακίστηκε Στις σκληρες, σκληρες πέτρες της πλατειας.</p>
<p>Ο Επίσκοπος προσπέρασε. Όλα είναι ένα ψέμα Ο άνθρωπος δεν είναι πουλι Κανεις ποτε δεν θα πετάξει Είπε στο ράφτη ο Δεσπότης.</p>		<p>Χτυπήστε τις καμπάνες στο καμπαναριο Όλα ήταν ένα ψέμα Ο άνθρωπος δεν είναι πουλι Ούτε και ποτε-του θα πετάξει Είπε ο Δεσπότης στο λαο.</p>

Ο ΡΑΦΤΗΣ ΤΗΣ ΟΥΛΜ, 1592

Μπέρτολτ Μπρεχτ

Δεσπότη, θα πετάξω,
Είπε ο ράφτης στον παπα.
Κοίτα να δεις πώς γίνεται.
Σκαρφάλωσε με μαραφέτια
Που μοιάζαν με φτερα
Στη ψηλη, ψηλη στέγη της εκκλησιας.

Ο Επίσκοπος προσπέρασε.
Όλα είναι ένα ψέμα
Ο άνθρωπος δεν είναι πουλι
Κανεις ποτε δεν θα πετάξει
Είπε στο ράφτη ο Δεσπότης.

Πάει ο ράφτης,
Είπε ο κόσμος στον παπα.
Το'λεγαν και στο πανηγύρι
Τα φτερα είχαν σπάσει
Και τσακίστηκε
Στις σκληρες, σκληρες πέτρες της πλατειας.

Χτυπήστε τις καμπάνες στο καμπαναριο
Όλα ήταν ένα ψέμα
Ο άνθρωπος δεν είναι πουλι
Ούτε και ποτε-του θα πετάξει
Είπε ο Δεσπότης στο λαο.

